முரசொலி

ஆசிரியர்: மு. கருணாநிதி

2 அணா

முரசு 1 | சென்னை | 19 — 11 — 54 | வெள்ளி | ஒலி 34

இலக்கியக் கட்டுரை

சங்ககால வையாபுரி குயக் கொண்டான் !

“ஆரியமாவது திராவிடமாவது” என்றும், திருக்குறள் நூல்கூட வடமொழியின் மூலத்திலிருந்து பிறந்ததுதான் என்றும் எழுதியும் பேசியும் வருகிற வையாபுரிகள் பலரைத் தமிழகத்தில் காணுகிறோம். இத்தகையோர் இன்று மட்டுமல்ல; சங்க காலங்களிலே கூட வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. இராமாயணத்து விபீஷணனும் சுக்ரீவனும் துரோகிகளுக்கு சூட்டப்படும் பட்டப் பெயர்களாக இன்று விளங்குவது போல்— இன்னொரு பெயரும் துரோகிகட்கு சூட்டப் பெரிதும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கிறது. அந்தத் துரோக மனிதன் கி. பி. 470ல் தமிழகத்தில் நடமாடியிருக்கிறான்.

கி. பி. 470ல் சமண மதத்தின் தலைவராயிருந்த வச்சிரநந்தி என்பவர், சமணத்தை வளர்ப்பதற்காக ஒரு தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்தார். அதை வச்சிரநந்தி தமிழ்ச் சங்கம் எனவும் அழைக்கலாம்.

அந்த சங்கத்திலே சமணப்புலவரும், சைவ சமயப் புலவரும் கலந்திருந்து தமிழை ஆராய்ந்தனர். தமிழ் மணம் பரவும் அந்தக் காலத்திலே, கூடல் நகரில் வடமொழிப் பட்டி மண்டபம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுஅங்கே வடமொழிக்கு ஆக்கம் தேடப்பட்டது. இன்றையஇந்திப் பிரச்சார மண்டலிகளைப் போல அன்றையஇந்தப்பட்டி மண்டபம் பயன் படுத்தப் பட்டது எனலாம். அந்த மண்டபத்தை ஆரியர்கள் மட்டுமே முன்னின்று நடத்தினார்கள் என்றிருந்தாலும் பரவாயில்லை. தமிழர்கள் சிலரும் பட்டி மண்டபத்துக்கொலுவிலிருந்து வந்த ஆரியரும், மதுரைத் தமிழர் சிலரும் அந்தப் பட்டி மண்டபத்தை வளர்க்கப் பெரிதும் முயன்றனர். அந்த மதுரைத் தமிழர்களில் முக்கிய மாணவன்— குயக்கோண்டான் என்பவன், அந்நாள் வையாபுரியாக அவன் பணி புரிந்திருக்கிறான், தமிழுக்கு! ஆரியமாயையில் வீழ்ந்த அந்தக் குயக்கொண்டான்,“ஆரியம்நன்று, தமிழ் தீது!” என எழுதியும் பேசியும் வந்தான்,

அந்த ஆரிய அரசுக் கழகத்திலே அவனோடு இன்னும் சில தமிழர்களும் அணிவகுத்து நின்றனர். தமிழ் மொழிக்கு அந்தக் கூட்டம்—பச்சையாகவே கேடு புரியத் தொடங்கியது.

துரோகிகள் நீண்ட நாள் வாழ முடியாது என்பது வரலாறு கூறும் அறஉரை ஆயிற்றே! அந்தத் துரோகத் தலைவனை தூள்தூளாக்க இன்னொரு தமிழர் எழுந்தார். அந்தத் தமிழர் நல்ல புலவர். ‘தமிழை இகழ்ந்தவனை தாய் தடுத்தாலும் விடேன்’ என்று, இன்றுபோல் அன்றும் முரசொலிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அத்தகைய எழுச்சி முரசைத் தட்டியவர் நக்கீரர் எனப் படுவார். இந்த நக்கீரரை, இரண்டாம் நக்கீரர், என்றே அழைப்பார்கள். இந்த நக்கீரர், கயிலை பாதி காளத்திபாதி அந்தாதி— திருக் கண்ணப்ப தேவர் திருமறம்—ஆகியவைகளைப் பாடியவராவார்,

குயக் கொண்டானின் மொழித் துரோகத்தை அவரால் சகிக்க முடியவில்லை. இருவரிடையே எதிர்ப்பு, மலையென வளர்ந்தது. ஆரியம் நன்று என்ற தமிழனுக்கும், அருந்தமிழ், கற்கண்டு என முழங்கிய தமிழ்ப் பெருமகனுக்கும் சொற்போர் துவங்கிற்று. அனைவரது கவனத்தையும் கவர்ந்த அந்த சொற்போரில் நக்கீரர் வென்றார் குயக் கொண்டானின் கொழுப்பு அடக்கப் பட்டது: அந்தத் தோல்வியைத் தொடர்ந்து மதுரையில் அமைந்த வடமொழிப் பட்டி மண்டபம் ஒழிந்தே போயிற்று. அது ஒழிந்தாலும் கூட, தனித் தமிழ் வளர்ச்சியிலே மூளி ஏற்பட்ட காலம் அப்போது ஆரம்பமாகி விட்டது என்று கூறலாம். குயக்கொண்டானைவென்ற போது, அவனைப் பற்றி நக்கீரர் பாடிய பாடல் ஆத்திர உணர்ச்சியோடு கலந்து வரும் கேலிச் சித்திர மாகும்.

“ தீர்க்க சுவாகா! ” என்ற வடமொழிச் சொற்களை இறுதியில் அமைத்து அவர் பாடிய பாடல் இதோ;—

“ஆரியம் நன்று தமிழ்
தீதெனவுரைத்த
காரியத்தால் காலக்
கோட்பட்டானை —
சீரிய
அந்தண் பொதியில்
அகத்தியனார்
ஆணையால்
செந்தமிழே தீர்க்க
சுவாகா!”

பாதாளலோகம் சுற்றுதடா
பறக்கும் தட்டு காணுதடா !

பறக்கும் தட்டுகள்— மதுவிலக்கு அமுலில் இருக்கும் இந்தக் காலத்தில் கூடவா ?

Best copy available

சிங்காதனங்கள் சங்கப் பலகைகள்!

அன்புள்ள குமார்,

என்னுடைய கடிதங்கள் அனைத்தும உன்டைய கட்சியை கண்டிக்கும் வகையிலேயே அமைவதாக நீ வருந்தியிருக்கிருய். உன்னுடைய கட்சி பெரிய கட்சிதான்—நாட்டு விடுதலைக்கு உழைத்த கட்சிதான்—வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை சிறையிலே கழித்த தலைவர்களை தன்னகத்தே பெற்றுள்ள சட்சிதான்—ஆனல் குயிலின் குரல் இனிமை என்பதற்காக அதன் நிறத்தையும் நல்லதென்று எப்படி ஒப்புவது குமார்? இதுவரை நீ சார்ந்திருககிற ஸ்தாபன மாகிய காங்கிரசை நான் சாடியிருக்கிறேனு? நினைத்துப்பார்! கப்பல் நல்ல கப்பல், மாலுமி சரியில்லையென்று தானே நான் அடிக்கடி உனக்கு சொல்லி வந்திருக்கிறேன். எதற்காக என்னுடை கடிதங்கள் குறித்து வருத்தப்பட வேண்டும்? பொய்யான செய்திகளை வைத்துக் கொண்டு பொல்லாங்கு பேசியிருந்தால் நீ பதில் எழுதிபிருக்கலாமல்லவா! இதோ இந்தக் கடிதத்தில் கூடத்தான் நேருவின் அப்பட்டமான முகஸ்துதியைக் கண்டித்திருக்கிறேன். என்னுடைய கற்பனைதான் அவைகள் என்று உன்னல் சொல்ல முடியுமா? நீ விரும்பிப் படிக்கும் 'தினமணி' 'சுதேச மித்திரன்' ஏடுகளில் வெளிவந்தவைகள் தானே அந்தச் செய்திகள்!

'இந்தியா ஏழை நாடு; இங்கு செல்வம் குறைவு' என்று பண்டிதர் தொழிலாளர் மந்திரிகள் மாநாட்டில் பேசியிருக்கிருர். இதைப் பற்றி நீ என்ன நினைக்கிருயோ தெரியவில்லை.

முதலில் பூமி நூல் ஆராய்ச்சிப்படி இந்தியா ஒரு நாடேயல்ல! அது ஒரு துணைக்கண்டம். அதில் வேண்டுமானுல் பல நாடுகள் இருக்கலாம்; ஐரோப்பாவில் இருப்பதைப் போல! சிற்பங்களையும், சித்திரங்களையும், இன்னும் என்ன சிறந்த பொருள்களையும் வைத்துக் காண்பிக்கப் படுவதை காட்சிசாலை என்றுதானே சொல்ல வேண்டும்! பண்டிதரின் கூற்றுப்படி பார்த்தால் அங்கே காகிதப் பூக்கள் வைக்கப் பட்டிருக்கிறதேஎன்பதற்காக அதை பூக்காடு என்றல்லவா சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது! முடியாது நண்பா, முடியவே முடியாது! இந்தியா கண்டம் காட்சிசாலையைப் போல! பூக்காடு அல்ல.

இந்தியா ஏழை நாடாம்! பிரதமர் சொல்லுகிருர் உன்; இதய ஜோதி ஒளிபரப்புகிருர். 'இந்தியா ஒரே நாடு'-இதுவே பெருந் தவறு. அதுவும் ஏழை நாடு என்கிருர். அவருடைய தாயகத்தை சொல்லிக் கொள்ளட்டும் நமக்குக் கவலையில்லை. தென்னுட்டையும் சேர்த்தல்லவா சொல்லுகிருர்! நமக்கேன் அந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மையை இவர் தரவேண்டும்? நீ ஒப்புகிருயா ஜவகர்லால்ஜி, இந்தியாவை — ஏழை நாடு என்பதை? எங்கெங்கே செல்வம் குவிந்து கிடக்கிறது என்பது அவருக்குத் தெரியாதா என்ன? தென்னுட்டைப் பொறுத்த வரையில் எத்தனை எத்தனை கருவூலக் கிடங்குகள் இருக்கின்ற இடம் தெரியாமல் மறைக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன என்பதை அவர் அறியமாட்டாரா? மதவிலங்கு ஒடிய வேண்டும் மகளே என இமயத்தின் அடிவாரத்து டேராடூன் சிறையிலிருந்து இந்திரா காந்திக்கு புதுமைக் கருத்தைப் போதித்தவருக்கா மடாலயங்களிலே குவிந்து கிடக்கும் செல்வக் குவியல் தெரியவில்லை? தெரியும் தோழனே, நன்ருகத் தெரியும்! எந்தத் தேவஸ்தானத்தில் எத்தனை லட்சம் முடங்கிக் கிடக்கிறது, எந்தெந்த தெய்வச்(?)சிலைகளுக்கு எத்தனை லட்சத்திற்கு வைர நகைகள் அணிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதெல்லாம்கூடத்தெரியும்! ஆனல் ஏன் பண்டிதர் அதையெல்லாம் ஒதுக்கிவைத்து விட்டுப் புது மனிதர் போல் பேசுகிருர் தெரியுமா? பேசுவது தொழில் மந்திரிகள் மாநாடு—அதுவும் முதலாளிகளைப் பற்றி என்பதை மறந்து விடாதே!

"முதலில் செல்வத்தைப் பங்கிடுவதற்கான பூசலை தீர்க்கு முன் செல்வத்தை சிருஷ்டிக்க வேண்டும்"...."முதலாளி-தொழிலாளி தகராறுதான் உற்பத்திக்குத் தடங்கலாகும்"... "கதவடைப்புகளினுலோ, அல்லது வேலை நிறுத்தங்களினுலோ தகராறுகள் தீராதென்பது தெளிவாகத் தெரிந்த விஷயம்" இதில் எவ்வளவு விஷக் கருத்துக்கள் பொதிந்து கிடக்கின்றன என்பதை நீ அறிந்திருக்க முடியாது. செல்வத்தைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று முதலில் பேசியிருக்கிருர், உற்பத்தி வளர்ச்சியொன்ருல்தான் செல்வத்தைச் சேர்க்க முடியும் என்றும் சொல்லியிருக்கிருர் — ஆனல் அடுத்து அதற்குத் தடங்கல் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தமும், கதவடைப்பும்தான் என்று கொஞ்சம் கூட அருசையில்லாமல் நெஞ்சழுத்தத்தோடு கூறுகிருர். என்ன அர்த்தம் இதற்கு? பண முதலைகளின் வயறு ஊதாமலிருப்பதற்கு தொழிலாளர்கள் இடையூறு செய்கிருர்கள் என்றுதானே பொருள்? கண்ணீரைக் காசாக்கி கனவான்களின் கனத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதாலே அரசாங்கத்திற்கு என்ன வருமானமோ தெரியவில்லை, குமார். நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு தொழிலாளரே தடை என்கிருரே, உனக்கு நெஞ்சு துடிக்கவில்லை? ஏழைகளையே சாடுவதுதானு நீதி? ஒரு சர்க்காரின் தலைவர் — அந்த சர்க்காரின் நன்மை தீமைகள் அவரது மனுேபாவத்தைப் பொறுத்தது-அவரேதான் வழிவகைகள் செய்தாக வேண்டும்; அப்படிப் பட்டவரே தொழில் தகராறுகளை தீர்த்துக்கொள்ள வேறு வழிபார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் வேலை நிறுத்தம் கூடாது-கதவடைப்பு ஆகாது என்கிருர். நாடு எப்படி உருப்படும் தோழனே! இப்படி தட்டிக் கழிக்கும் பெரிய தனக்காரர் பொறுப்பேற்றிருக்கும் போது ஆட்சிபீடம் சங்கப் பலகையாகுமா செங்குட்டுவன் சிம்மாதனமாகவே இருக்குமா? சிந்தித்.

தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்

எழுச்சி பெறுவது எப்போது?

உலகமெல்லாம் சுற்றி உரிமை பற்றி முழக்கமிடுகிருர்கள். சத்தியத்தின்மகிமை குறித்துஉருக்கஉரைநிகழ்த்துகிருர்கள். நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் நாங்கள்தான் நேர் வாரிசு என புகழ்ந்துகொள்கிருர்கள். "நீங்கள் செய்ததற்கு எங்கே ஒரு உதாரணம் காட்டுங்கள்! அது கேட்டோமே கொடுத்தீர்களா? இதைச் செய்யச் சொன்னுேமே செய்தீர்களா? மாநில சுயாட்சி குறித்த மனு சமர்ப்பித்தோமே" என்று கேட்டால், 'பட்டொளி வீசி பறந்திடும் பாரதமணிக் கொடியைப் பாருங்கள். அன்னை பாரத மாதாவின் கண்ணை அவித்துவிட எத்தனை நாளாக திட்டம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?'—என ஆத்திரம் பொங்கப் பேசுகிருர்கள். உண்மைகள் பல கண்டு உலகுக்கு உரைத்தவனை நீ உதவாக்கரை என்ருல் அவனுக்கு கோபம் வருவதில் ஆச்சரியமில்லை. கலம் விரும்பிகளை நாசகாரர் என்று சொல்லக்கூடாதுதான். ஆனல் கருமியை கருமி என்ருே, உழைப்பை உறிஞ்சுபவரை உன்மத்தரென்ருே சொன்னுல் ஏன் வெகுண்டெழுகிருர்களோ தெரியவில்லை. அது போலத்தான் டில்லி மூலஸ்தானத்தை ஏகாதிபத்திய பீடமென்று சொல்லுகிருேம். சர்வாதிகார சபாமண்டபம் என்று கண்டிக்கிருேம். ஏன் சொல்லக்கூடாது அவ்வாறு? எந்த உரிமை அவர்களால் அபகரித்துக் கொள்ளப்படாமலிருக்கிறது? வருமான வரியிலிருந்து வாழ்வுப் பிரச்சினை வரை அனைத்தையும் சென்னை மாநிலம் அவர்களிடம் தானே ஒப்படைத்து இருக்கிறது? இழந்திருக்கிற உரிமைகள் போதாதென்று இப்போதும் ஒரு உரிமை இழந்திருக்கிறது. அதாவது சர்வதேச பாஸ்போர்ட் அளிக்கும் உரிமையை மாநில சர்க்கார்களிடமிருந்து டில்லிபீடம் பிடுங்கிக்கொண்டு விட்டது. டில்லியின் சார்பில் இந்தியாவில் ஐந்து இடங்களில் பாஸ்போர்ட் காரியாலயங்கள் திறக்கப் போகிருர்களாம். பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. மாநில அதிகாரிகளால் சரி பார்த்து பிரயாணங்களுக்கு அனுமதி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தபோதே பிரயாணிகள் நாய்ப்பட்டாளமாக நடத்தப்பட்டதை நாம் பார்த்திருக்கிருேம். கூர்க்க வீரர்களின் கோபாக்கினிக்கு ஆளாகி வேதனைப்பட்டோர் ஏராளம். மறந்துவிடக்கூடாது, இந்தத் திருவிளையாடல்களெல்லாம் மாநில சர்க்காரின் அதிகாரத்திலிருக்கும்போதே! ஆனல் அதிகாரம் டெல்லியின் கைக்குப்போய் விட்டாலோ என்ன நடக்குமோ, ஏது புரிவார்களோ நாம் அறியோம்! மேலும் இந்த அதிகாரம் சர்வசாதாரணமானது. இந்த உரிமை கூட மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கக் கூடாதென்ருல் டில்லிக்கு ஏறி இருக்கும் அதிகார போதையை என்னென்பது? துயில்கொள்ளும் தேசியத் தோழர்களே எப்போது துடித்தெழப் போகிறீர்கள்?

○

தலையங்கம்

சென்னை [19—11—54] வெள்ளி

கை விரிக்கிருர் !

கல்லக்குடி போராட்டத்தின்போது, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட நாசம் நாடறிந்ததே. லால்குடி நடராசனும், அரியலூர் கேசவனும் புகை வண்டியில் பிரயாணம் செய்யும்போது சுட்டுக் கோல்லப்பட்டார்கள். அவர்கள் இருவரில் நடராசன் தி. மு. கழகக் காளை. அறப்போரில் கலந்து கோள்வதற்காக கல்லக்குடி வந்து, போராட்ட வீரர்களின் பட்டியல் நீண்டுவிட்ட காரணத்தால், அடுத்த வாரம் வருக என்று போராட்டக்குழு கூறியதை யோட்டி, புகை வண்டி மூலம் லால்குடி புறப்பட்ட தோழன் நடராசன், கையிலே "நம் நாடு" இதழுடனே பிணமாக வீழ்த்தப்பட்டான். அவனது கழுத்துச் சதையை அடக்கு முறைக் கழுகு கோத்திச் சாப்பிட்டது. கேசவன், தி. மு. கழகத்திலே உறுப்பினருமல்ல—அன்று நடைபெறும் போராட்டத்திலே சம்மந்தப்பட்ட தோழனுமல்ல; வியாபார நோக்கோடு வெளியூர் சென்றுகோண்டிருந்த பிரயாணி. இளைஞன். திருமணத்திற்கு நாளேல்லாம் குறிக்கப்பட்டு, அந்தப் புது நாளை எதிர் பார்த்து நின்ற வாலிபன். அந்தக் கேசவன் புகை வண்டியின் மேல் தட்டிலே படுத்திருக்கும்போது, போலீசாரின் துப்பாக்கி ரவைகள் அவனது தலையில் ஊடுருவி மூளையைச் சிதற அடித்து உயிரைப் பிழிந்தன. கேசவன் வாழ்வு அப்படி முடிந்தது.

இன்னும்; சந்தன ஜோசப், செபாஸ்டின் போன்ற இளைஞர்கள் கைகளையும் முக்கிய அங்கங்களையும் இழந்தார்கள்.

இந்த ரத்த வெறியாட்டம் ஆச்சாரியாரின் காலத்திலே நடைபெற்றது.

பின்னர், காமராசர் மந்திரியாக வந்தார். அநியாயமாக சுட்டுக் கோல்லப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு அரசாங்கத்தார் நஷ்ட ஈடு தர வேண்டுமேன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் உரத்த குரல் எழுப்பியது. கழகத்தின் மாநாடுகளிலும், போதுக் கூட்டங்களிலும், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அண்மையில் கேசவனின் தாயார், தனது பரிதாப நிலைமையை விளக்கி அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதியதாகவும், அந்த மனு அரசாங்கத்தாரால் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் அறிகிறோம்.

கேசவனின் குடும்பத்திற்கு எந்தவித நஷ்ட ஈடும் தர முடியவில்லை யென்று கைவிரிக்கும் காமராசர் அரசாங்கம், கேசவனுடைய சாவுக்கு—அரசாங்கத்தின்மீது எந்தவித குற்றமுமில்லை — என்றும் அந்த பதிலில் குறித்திருக்கிருர்களாம். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தல் அரசாங்கத்தின் குற்றமல்லவாம்!

ஒரு சிற்றூரின் பெபரை மாற்றி அமைப்பதற்கு—அதுகூட இல்லை; இயற்கையான அதன் பெயரை மீண்டும் வைப்பதற்கு—நூற்றுக் கணக்கான பஞ்சாயத்து போர்டுகள் தீர்மானம் அனுப்பிய போதும், நகர சபைகள் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய போதும், நாடெங்கும் உள்ள கிளைக்கழகங்கள் தீர்மானம் அனுப்பிய போதும்—எதையுமே காதில் போட்டுக் கோள்ளாமல்—முடியும், முடியாது; என்கிற பதிலையும் தராமல், அப்படிப் பதில் தருவது தனது கௌரவத்திற்கு இழுக்கு எனக் கருதி, போராட்டத்திற்கு நாள் குறித்துவிட்டபிறகும்—எவ்விதமான அறிவிப்புகளும் தராமல் வாய்மூடிமௌனியாய் இருந்துவிட்டு, களத்திலே கழகத்தார் இறங்கிய பிறகு—போலீஸ் படையை அனுப்பி பிணங்களைக் குவிக்கச் செய்த அரசாங்கம், தன் மீது எவ்விதமான குற்றமுமில்லையென்று அறிவிப்பது எந்த அளவுக்கு நியாயமோ—நமக்குப் புரியவில்லை.

கிழக்கு வங்காளத்தில் ஹக் மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டபோது உடனடியாக, 1952 மோழிக் கிளர்ச்சியில் உயிர் நீத்தவர்களின் குடும்பங்கட்கு உதவி செய்ய முன் வந்ததை, நாம் முன்போருமுறை காமராசருக்கு நினைவூட்டியிருக்கிறோம்.

போராட்டத்தில் உயிரிழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கு, தி. மு. கழகம்—தன்னாலியன்ற அளவு உதவி செய்யக் காத்திருக்கிறது என்பதை முன்பே அறிவித்திருக்கிறோம். போதுச் செயலாளர் அவர்களின் அறிக்கையிலும் அந்த முயற்சிக்கு ஆரம்பம் காணப்படுகிறது. தாளமுத்து, மஜீது, வேலாயுதம் போன்ற கழக வீரர்களின் குடும்பங்கட்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்துள்ள உதவிகளை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அது போலவே இப்போதும், ஜூலை போராட்டத்தில் உயிர் நீத்தோர் குடும்பங்கட்கு இயன்ற உதவி செய்ய தி. மு. கழகம் முயற்சித்துக் கோண்டிருக்கிறது.

கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செத்தால் அதற்காக கவலைப்பட முடியுமா—என்று அரசாங்கம் கேட்டால் அதில் கட்சி வெறியாவது ஒலிக்கிறது என்று எண்ணிக் கோள்ளலாம் நாம்!

கழகத்தில் தொடர்பேயில்லாத கேசவன் குடும்பத்தாரைப் பற்றியும் கவலையில்லை; கவனிக்க இயலாது என்று காமராசர் அரசாங்கம் கைவிரிக்குமேயானல்—இந்தச் செய்கையை—கட்சி வெறி கலந்த ஒரு கல் மனச்செய்கை—என்றுதான் நாடு கூறும்! நல்லோர் கூறுவர்!

ஆச்சாரியார் வைத்த கோள்ளியை காமராசர் அணைப்பார் என எண்ணினோம்—காமராசரோ; ஆச்சாரியார் வைத்தது கோள்ளியே அல்ல—என்று கூறுகிருர்.

பயிர்மேயும் வேலிகள் !

★

திருவிடத்திலே ஒரு பழ மொழி உண்டு. 'நரி வலம் போனலென்ன, இடம் போனலென்ன, மேல் விழுந்து கடிக்காமல் போனலே உத்தமம்தான்' என்று அடிக்கடி சொல்லுவார்கள் தமிழ்த் தாய்மார்கள். அன்றுடம் அடுப்பங்கறைகளிலே பேசப்பட்டு வந்த அந்தப் பழமொழி இன்றைய அரசியலாருக்கும் சொல்லிக் காட்ட வேண்டிய பரிதாப நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"பாராள வந்தோரே பஞ்சம் தீர வழி வகை உண்டா?"

"மழையில்லை! யாமென்ன செய்வோம்!"

"பாட்டாளி வர்க்கத்தின் துயர் துடைக்க மாட்டீர்களா?"

"உற்பத்தியைப் பெருக்குங்கள் கஷ்டங்கள் தானக ஓடிவிடும்"

அண்ணல் வழி வந்தோர் ஆட்சிப் பாறுப்பை ஏற்றபின் பாதிக்கப்பட்ட போதுமக்களின் கேள்விக்கணைகளுக்கெல்லாம் இப்படித்தான் சமாதானம் கூறிவந்தார்கள், அந்த 'காருண்ய சீலர்'கள். இப்போது நிலைமாறி, பொது மக்களாகவே, 'உதவி செய்யா விட்டாலும் நீங்கள் உபத்திரவம் செய்யாதிருந்தால் போதும்' என்று மனம் நொந்து சொல்லும்படியான கட்டங்களுக்கு ஆட்சியாளர்கள் வந்து விட்டார்கள் என்பதற்கு பல சான்றுகள் நம்மால் காட்ட முடியும். அந்த அக்கிரமங்களில் ஒன்றுதான் புழல் நீர் தேக்கத்தில் போலீஸ் படை புரிந்த அட்டகாசம். வேலியே பயிரைத் தின்னுவதா? என்று நாம் கேட்கமாட்டோம். அதோடு விட்டு விடும்படியான செய்கையுமல்ல அது. பயிரையும் தின்று அந்த வேலி ஊரையும் அல்லவா அழிக்கப் பார்க்கிறது!

'பஞ்ச பூதங்கள்' என்ற வார்த்தையில்தான் நமக்கு விருப்பில்லையே தவிர அந்த ஐந்து சக்திகளும் இல்லாமல் மனிதன் வாழ்வு நடத்த முடியுமென்று இதுவரை எந்த விஞ்ஞானியும்கூட திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிடவில்லை. ஆகவே, அந்த இன்றியமையாத சக்திகளில் ஒன்றான குடி தண்ணீரைக் கலக்கிக் குழம்பாக்கும் கொடுமைக்காரர்கள் யாராக இருந்தாலும் நாம் கண்டிக்கத் தவறமாட்டோம்.

புழலேரியில் முகாமடித்திருக்கும் பிரத்தியோக போலீஸ் படை அங்குள்ள குடிநீர்தேக்கத்தை அசுத்தமாக்கி வருவதாக சென்னையே கண்ணைத் துடைத்தது. மந்திரிகளுக்கு மகஜர்கள் பறந்தன சீமான்புரத்திலே வாழும் அந்த 'ஸ்ரீமான்'கள், ஆகட்டும் பார்ப்போம் என்று ஆத்திரமடைந்தோரின் 'ஆத்மசாந்தி'க்காகச் சொல்லியிருக்கிருர்கள். உடனடியாக கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சினை இது. சென்னையின் ஜீவன்களையே பாதிக்கக் கூடியது என்பது மந்திரிகளுக்குத் தெரிந்திருந்தால் 'ஆகட்டும் பார்ப்போம்' — என்று பதில் வந்திருக்கும்! இன்று என்பதும் நாளை என்பதும் இல்லையென்பதற்கு அடையாளம் என்ற ஆங்கிலப் பழமொழி மெய்யாகி, அது காமராசர் சர்க்காருக்கு ஒரு கரும்புள்ளியாகி விடக்கூடாதென்பதுதான் நமது எண்ணம். ராஜநோக்கம் எப்படியோ? நிகழ்காலம் அவர்களுடையது தானே!

நேரு வளர்ந்தார் - நாடு வளரவில்லை

★ ★ அண்ணாமலைநகரில் கருணாநிதி ★ ★

பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர்கட்கு இன்றோடு 65 வது வயது முடிந்து நாளை முதல் 66ம் வயது ஆரம்பமாகிறது. இந்தியாவின் பத்திரிகைகள் எல்லாம் கொட்டை எழுத்துக்களில் பிறந்த நாள் செய்தியை பிரசுரித்து மகிழ்கின்றன. வெளி நாட்டுத் தலைவர்கள் அனுப்பியுள்ள வாழ்த்துத் தந்திகளை கண்ணைக் கவரும் விதத்திலும், கருத்துக் கிளர்ச்சி எழும் விதத்திலும் வெளியிட்டிருக்கின்றன, அந்த ஏடுகள் ரஷ்ய நாட்டுத் தலைவர் மாலங்கோவும், சீனப் பிரதமர் சூ.என். லாயும்-ஹோசிமின்னும் இன்னும் பலரும் நேரு வாழ்க என வாழ்த்திய தோடன்றி அன்புப் பரிசுகளும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள்—அந்தச் செய்தியும் படிக்கிறோம், நேரு உலகத் தலைவர்களால் பாராட்டப் படுகிறார். உலகத்திலே பலருக்கு கிடைத்துள்ள முக்கியமான இடம் இந்த உத்தமருக்கும் கிடைத்துவிட்டது என்று பூரிப்பை வழியவிடும் தேசியத் தோழர்கள் நம் கண்ணுக்குத் தெரியாமலில்லை. நாமும் அதை அடியோடு மறுக்கவில்லை; நேரு வளர்ந்திருக்கிறார் என்பதை ஒளிவு மறைவு இன்றி ஒத்துக் கொள்கிறோம்.

ஆனால் நேரு மட்டும்தான் வளர்ந்திருக்கிறார் என்பதை யாரும் மறந்து விடக் கூடாது. வேறுதலைவர்கள் வளரவில்லையே என்ற வேதனைக்குரலின் எதிரொலியல்ல இது! சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டதாகச் சொல்லப்படும் இந்த ஏழு ஆண்டு காலத்திலே ஆண்டுக்கு ஒரு அங்குலம் அதிகமாக வளர்ந்திருப்பது நேரு அவர்கள்தான் என்பதை சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை, அகில உலகத்திலும் அவருக்கு செல்வாக்கு பரவுகிறது. பத்திரிகைகள் படம் போடுகின்றன அப்படி! அயல் நாட்டுத் தலைவர்கள் அவர் வருகைக்கு காத்திருக்கின்றனர் — செய்திப் படங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சீனத்துக்கு சென்றார்—சைகோன் அவரை வரவேற்-

அவர் உயரம் தெரிகிறது! ஆனால் உள் ரகசியம்தான் தெரியவில்லை!!

றது. விரைவில் ரஷ்யபூமிக்கும் விஜயம் செய்வார் — தடித்த எழுத்துக் களிலே சேதிகள் வருகின்றன, அகமகிழ்ச்சி யூட்டும் இன்ப கீதமாயிருக்கிறது; இந்திய நாட்டுத் தேசியத்தாருக்கு இந்த பரபரப்பான தகவல்கள்!

ஆனால் இந்தப் பரபரப்பான விஷயங்கள் பரவுகிற நேரத்திலே —அரசியலை விழிப்போடு கவனித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மட்டுமின்றி நாட்டிலே உள்ள அனைவருமே—நினைத்துப்பார்க்க வேண்டியதும், நிதானித்துத் தெளிவு பெற வேண்டியதுமான கருத்துக்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

நேருவுக்கு பிறந்ததின செய்திகளாக வந்திருக்கும் வாழ்த்துக்களை கூர்மையாகப் படித்துப் பாருங்கள், அவைகளில் மறைந்து கிடக்கும் உண்மை தெரியும்.

ஏழு ஆண்டு காலம் இந்திய உபகண்டத்தின் ஆட்சித் தலைவராக இருந்தவருக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள செய்திகள் எதைக் காட்டுகின்றன.

"உலகத்தில் சமாதானத்தைப் பரப்ப நீங்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் முயற்சி மென்மேலும் வெற்றி பெற விரும்புகிறேன்"

இது ரஷ்யப் பிரதமர் மாலன்கோவ் அனுப்பிய செய்தி.

"நேருஉலகஅரசியல் மேதை இந்தோசீனாவில் சமாதானத்தை நிலை நாட்ட அரும்பாடு பட்டார்."

கம்போடியா பிரதமர் அனுப்பியபாராட்டுஇது.

[14-11-54. ஞாயிறு மாலை 6-மணிக்கு அண்ணாமலைநகர் திராவிட மாணவ முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்திற்கு வழக்கறிஞர் இளம்வழுதி எம். ஏ. பி. எல், அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். அது போழ்து தோழர் மு. கருணாநிதி சொற்பொழிவாற்றினார்--அதன் சுருக்கம் இது]

"உலகசமாதானத்துக்கும், ஆசிய மக்களுக்கும் நேரு இன்றியமையாதவர். கோரியா, இந்தோ—சீனா ஆசிய இடங்களில் சமாதானத்தை நிலை நாட்ட நேரு, பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்."

பர்மா பிரதம மந்திரி நூ. ரெங்கூன் ரேடியோவில் இது போலப் பேசினார்.

வியட்நாம் பிரதமர் ஹோசிமின், நேரு "சமாதான வீரர்" என்று பட்டமே அளித்து விட்டார்.

இத்தனை வாழ்த்துக்களிலும் தொனிக்கின்ற மூலக் கருத்து என்ன?

நேரு சமாதான வீரர்—உலகில் உயர்ந்தோரில் ஒருவர்—என்பது தானே! இப்போது சொல்லுங்கள்—ஏழு வருட ஆட்சியில் இந்த நாடு வளர்ந்திருக்கிறதா? அல்லது நேரு வளர்ந்திருக்கிறாரா என்று!

நாடு வளர்ந்திருப்பதால்தான் நேரு வளர்ந்திருக்கிறார் என்று கூறுவோரை நாமறிவோம் நாடு வளர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கான அறிகுறிகள் நாட்டிலே காணவில்லை என்பது மட்டுமல்ல; அயலவர் தீட்டியுள்ள வாழ்த்து ஏட்டிலும் காணப்படவில்லை

நாடு வளர்ந்திருந்தால், அவர்கள் அனுப்பியுள்ள செய்திகளில் அந்த மகிழ்ச்சி இடம் பெற்றிருக்க வேண்டுமே—

இந்தியாவை, ஏழாண்டு காலத்தில் எழில் மிகு சோலையாக்க ஆக்கிய ஏந்தலே! என்று யாரும் அழைக்க வில்லை, பாராட்டவில்லை-- ஏழையர் துயர் துடைத்து, இந்தியாவை சமத்துவ புரியாக, சந்தோஷ பூமியாக ஆக்கிய சற்குணரே என்று யாரும் வாழ்த்துச் செய்தியில் குறிப்பிட வில்லை. உலக சமாதான வீரர் தாங்கள் என்றுதான் நேருவைத் தனிப்பட்ட முறையிலே பாராட்டியிருக்கிறார்கள், போர்ஒன்று மூளுமானால் புதிதாக உருவாகும் பயனுறு திட்டங்களை செஞ்சீனம் பெற்றிட முடியாது என எண்ணும் சீனத்து தலைவர்கள், நேருவின் சமாதான முயற்சியைப் பாராட்டுகிறார்கள், அமெரிக்காவின் எதிர்ப்பை சமாளிக்கும் ஆற்றல் பரிபூரணமாக தம்மிடம் இருக்கிறதா என்பதை நிதானிப்பதற்குள் ஒரு போர் துவங்கி விடக்கூடாதே எனக் கருதியிருக்கும் ரஷ்யா, தற்காலிக நேருவின் சமாதானக் கொள்கையை ஆகாயமளாவப் பாராட்டுகிறது. இந்தப் பாராட்டுப் பல்லவிகளால் யாருக்கு லாபம்? நாட்டுக்கு என்னலாபம்? நேருவுக்குத்தான் லாபம்-வெளிநாட்டுத் தலைவர்களின் கைகுலுக்கும் — விருந்து விழாக்களும் — நேருவின் ஜோதி மயமான புகழை ஒரு படி அதிகமாக்க உதவுமே தவிர, அவரை ஆள வந்தாராகக் கொண்ட மக்களுக்கு என்ன பயனைத் தருகிறது?

தன் வீடு தீப்பற்றி எரிகிறது- தாயார் நெருப்பில் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறாள்—கொழுந்து விடும் ஜுவாலையில் குழந்தைகள் வெந்து போகின்றன— ஆசை மனைவியை தீ, வலம் வருகிறது! அதைப்பற்றிய கவலையை சுமக்க மனமின்றி, ஐந்து மைலுக் கப்பால், அழகான அரண்மனை தீப்பிடித்து, அநேகமாக அணைக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற சேதியும் கிடைத்தபிறகு ஒருவன் அரைக்குடம் தண்ணீரைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடினானும்; அந்த அரண்மனை தீயை அணைப்பதற்கு!

அந்த அதி மேதாவிக்கு சிலர், 'பொது நலவாதி' என்ற பட்டமும் சூட்டினார்களாம்—அரண்மனையில் அணைந்து போன தீயை அணைக்க ஐந்து மைல் ஓடியவனுக்கும், நமது அலகாபாத் வீரருக்கும் என்ன வேறுபாடு இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

வெளி நாடுகளில் சமாதானத்தை நிலை நாட்டினாராம். அது எந்த அளவு பொருத்தமானது என்பதை நான் விளக்கிக் காட்ட விரும்பவில்லை. சமர்புரியும் கழுகுகளை விரட்டிவிட்டு இவர்தான் சமாதானப் புறவை பறக்க விட்டாரா; அல்லது—சமாதானப் புறவின் கட்டுகளை அது தானாகவே அவிழ்த்துக் கொண்டு பறக்க முனையும்போது, இவர் அதைக் கையிலெடுத்து "சஞ்சலந் தீர்த்து இன்ப முற வெண் புறுவே" என்று சாரங்கதாரா மெட்டிலே பாடினாரோ—அது பெரும் பிரச்சினைக்குரியவிஷயம். சமாதானத்திற்கே இவர் தான் காரணம் என்பதை வாதத்திற்காக ஒத்துக்கொண்டு பார்ப்போம்—இவரை சமாதான புருஷர் என்று வாழ்த்தியிருப்பவர்கள் எல்லாம் யார்?

பெரும் போரில் ஈடுபட்டு, இப்போதும் சிறு சிறு யுத்தங்களை நடத்திக் காட்டிய ரஷ்ய நாட்டுத் தலைவர் இவரை சமாதானப் புலி எனப் புகழ்ந்துள்ளார்.

சியாங்கே ஷேக்கை பார்மோசாவுக்குத் துரத்தும் வரையிலே பயங்கரப் போரில் ஈடுபட்டு இன்று மக்களாட்சி நிறுவியிருக்கும் சீனத்துத் தலைவர், இவரை சமாதானத் தூதர் என்கிறார். இவரை சமாதான புருஷர் என்றுபுகழ்கிறவர்களின்நாடுகள் எப்படியிருக்கின்றன? சமாதான புருஷரின் நாட்டைவிடச் சிறப்புடனும் சீருடனும் வாழ்கின்றன என்று இங்கிருந்து சென்று திரும்பியவர்களே கூறுகிறார்கள். களத்திலே நின்று, காடு மேடு அலைந்து, பெரும் பலிகள் கொடுத்து, பெருவாரியான சொத்துக்களை இழந்து, அணைக்கட்டுகள் தவிடுபொடியாக எங்கும் இடிந்த நிலையங்களும், புழுதி படிந்த மண்டபங்களுமே மிச்சம்—என்ற அளவிலே போர் முடிந்து, அதன் பிறகு அகிலம் திகைக்கும் புது வாழ்வைப் பெற்றிருக்கிறது சீனம்.

இங்கோ, கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது எனப்பாடி, ஆகஸ்டு கலவரத்தால் சில அலுவலகங்களை எரித்து—அதன் பிறகு அமைதியான சூழ்நிலையிலேஉதயமானது சுதந்திரம்.

★ 10-ம் பக்கம் பார்க்க

இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்

[தென்னரசு]

புனித நதி தீரங்களுக்குச் சென்றுநீராடி, புத்திரனுக்கு பட்டாபிஷேகம் செய்வித்த நிலேகூட உறையூர் வேந்த னுக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. சந்திர வட்டக்குடைகவிக்க, கவரிவீச, மங்கலச் சங்கு முழங்க, வேத பிராமணர் ஆசிகூற, நாடாளப் போகும் தனது வாரிசுக்கு நவரத்தின மகுடம் சூட்டினுனே குதூகலமாக, கோலாகல மாக; அந்த இன்ப நாளைக் காட் டிலும் பேரின்பம் தரக்கூடிய பொன்னுளொன்று இருக்கிறது என்பதை அவர் முகக்குறி காட்டிக் கொண்டிருந்தது ஆமாம், பாண்டியன் மகளை தன் செல்வத் திருமகனுக்கு பாரியாக்கி வைத்துவிட வேண்டுமென்பதுதான் அவ னது இறுதி விருப்பமாக இருந்தது. அப்போது புலவர் ஒட்டக்கூத்தர் மன்னன் பேர வை புகுந்தார்.

மன்னன் ; புலவர் பெருமானே, குலவிளக்கு குலோத் துங்கனுக்கு முடிசூட்டு விழா நடத்திவிட்டோம் நல்ல முறையில், நாட்டவர் மெச் சும் வகையில்! ஆனல்...!

புலவர் : வந்தவர்களுக்கு நடத்திய வரவேற்பில் ஏதும் குறைபட்டுவிட்டதா மன்ன வா? ஏன் 'ஆனல்' என்று இழுக்கிறீர்கள்?

வேந்தன் : உபசரிப்பிலே குறை! அதுவும் உறையூரில் வேந்தனுக நான் இருக்கும் போதா? மகுடாபிஷேகம் எப் படி மகத்துவம் பெறக் கூடிய வகையிலே நடை பெற்றதோ, அந்த அளவு குன்றுமல்குலோத்துங்கனின் மணவிழாவும் நடைபெற்று விடவேண்டுமென்று நான் சொல்ல வந்தேன் ஒட்டக் கூத்தரே!

புலவர் : உறையூர் பட்டத்து மகிஷியாக வருவதற்குபெண் ணுக்கா பஞ்சம்? இருப்பிடம் தேடி ஓடோடி வரமாட்டார் களா என்ன!

மன்னன் : நாடெங்கும் சிற்ற ரசர்கள் இருக்கத்தான் செய் கிறார்கள். அவர்களுக்கும் புத்திரிகள் இல்லாமலில்லை. நினைத்த பெண் கிட்டுமா என்பதுதான் என் யோசனை.

புலவன் : சோழனுக்குப் பெண்தர மறுக்கிற குறும்புக் கார குருநில மன்னர்களுமா இருக்கிறார்கள்?

மன்னன் : ஓரிருவர் இருக்கத் தான் செய்கிறார்கள் ஒட்டக் கூத்தரே. அந்நியத்தைத் தேடாமல், அண்டையிலிருக் கும் பாண்டியன் மகளைக் கேட்கலாமென்று நினைக்கி றேன். அதற்கு அவர்கள் இணங்குவது கடினம்தான்! பழங்காலத் தூர்த்து புதுக் கால் ஏன் போட வேண்டும் என்றுதான் யோசிக்கிறேன்.

புலவன் : பெரும்புலவன் ஒட்டக்கூத்தன் நானிருக்க மனக்கவலை தங்களுக்கேன் புரவலரே. இந்த ஒட்டக் கூத்தன் நாளை இந்நேரம் மதுரையம்பதியிலே மன்னன் பாண்டியன் அவையிலே மணப்பெண்ணுக்கு வாதாடு

அன்று மாலையே புலவர் ஒட்டக்கூத்தர் சோழ மண்டல சின்னமேந்தி, சூரர் படைபுடைசூழ கூடல் நகர் புகுந்தார். பாண்டியவேந்தன் வரவேற்பளித்து நல்விருந்தி நடத்தி நாவலரே, தாங்கள் நம்மை நாடிவரக் காரண மென்னவென்று வினவினான்.

ஒட்டக்கூத்தர் : சோழர் குல மகிபனும் குலோத்துங்க னுக்கு பெண் பார்க்க வந் துள்ளேன் எமதரசின் சார் பாக! தங்கள் சித்தம் தெரிந் தால் ஆவன செய்யலாம்.

பாண்டியன் : நல்ல வேடிக்கை! குலோத்துங்கனுக்கு பாண்டி யன் மகள் குடும்பத் துணைவி யாவதா?

> "ஒட்டக் கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்" என்ற தமிழகத்தின் முதுமொழி ஏன் உண்டாயிற்று என்பதற்கான கற்பனை இது. இதை நடந்தது நடந்த படியே என்று சொல்வதற்குமில்லை.

ஒட்ட : ஏன்? சோழ நாடு என்ன அந்தஸ்தில் தாழ்வா, வளத்தில் குறைந்ததா? பஞ்ச கல்யாணிக் குதிரையிலே பவனிவரும் சோழபரம்பரை யின் சம்மந்தம் கிடைக் கிறதே என்ற மனக்களிப்பை யல்லவா நீங்கள் அடைய வேண்டும்! சோழன் அணி யும் ஆத்தியாகுமா நின் வேம்பு? சோழனின் புலிக் கொடிக்கு முன்னல், பாண்டி குலத்து மீன் கொடி என்னு வது?

இது கேட்ட பாண்டியனின் அவைப் புலவன் புகழேந்தி, பாண்டியனின் கீர்த்தி சொன் னார். செம்மல் பாண்டியன் சிகப்பு நிறமாக்கி ஜெயம் பெற்று வந்த களங்களை வர் ணித்தார். "ஒட் டக் கூத்தரே, சோழ நாடு செழுமை மிகு தேசமென்று கூறும், ஒப்பு கிறேன் -ஆனல் பாண்டி நாடு பழுதான தென்று சொல் லாதீர். குலோத் துங்கன் குவல யம் போற்றும் மாவீரனுக இருக்கலாம் — அதற்காக பாண்டியம் பயங்கொள்ளிச் சீமையல்லவே! நின் வெற்றிக்கு என் பெரு மையை பலியிட மாட்டேன்; கவனமிருக்கட்டும் கவிஞரே"— கனல் கக்கினார் புகழேந்தி. பாண்டி மன்னன் மக்களைக் கூட்டினான். "குலோத்துங்க

வேந்தன் குமாரியை" என்று கேட்டான். ஒப்புதல் தந்தனர் மக்கள். மணவினைக்கு ஏற் பாடாயிற்று. ஒட்டக்கூத்தரின் வெற்றிப் புன்னகை அவை யோரின் கவனத்தை ஈர்ந்தது. பூவின் மறைவிலே பூநாகம் இருப்பதைப் போல அந்தப் புலவனின் புன்னகையின் ஓரத்தில் பழி வாங்கும் பகை மைக் குணம் வந்துபோகாம லில்லை. என்றாவது ஒருநாளைக்கு புகழேந்தியை பலி கொள்ள எண்ணினார்

திருமணம் சிறப்பாக நடந் தேறியது. பாண்டிய மன்னன் தன் செல்வியை சோழர் வீட் டுக்கு அனுப்புகையில் புகழேந் திப்புலவரையும் சீதனப் பொரு ளாக அனுப்பி வைத்தார். நாட்கள் நகர்ந்தன.

வாடியிருந்த வஞ்சகக் கொக் குக்கு வயறு பெருத்த ஒரு சினை மீன் கிடைத்துவிட் டது. புகழேந்திப் புலவர்மேல் பழி சுமத்தக் காத்திருந்த ஒட் டக் கூத்தர், புகழேந்தி பொறு மைக்காரன். அகந்தை பிடித்த வன் என்ற காரணத்தைக் காட்டி அவரைகைதியாக்கினார். சிங்கக் குரல் எழுப்பிய அந்த சங்கத் தமிழ் கவி சிறைப்பட் டார். பொருள் செறிந்த அவனு டைய புதுமைப் பாடல்கள் இருள் கவ்விய அந்த சிறைக் கொட்டத்திற்குள்ளே வட்ட மிட்டன. குளத்தங்கரை ஓர மாக சிறைச்சாலை இருந்ததால் புலவனின் கவிதைகள் போவோர்வருவோரைபிடித்து நிறுத்தி வைக்கத்தவறியதில்லை.

* * *

தைப் பொங்கல்! பகல் பொழுது முழுதும் விழாவின் கேளிக்கைகளில் திளைத்தி ருந்து விட்டு குலோத்துங்கச் சோழன் இரவு வந்ததும் தன் இல்லக் கிழத்தியின் இருப் பிடம் புறப்பட்டான். ஆனல் பள்ளியறையின் வெள்ளிமணிக் கதவுகள் மூடியிருந்தன. உள் ளத்திலே ஆசை அலைமோத ஓடோடி வந்த சோழர்குல மகுட பதியின் உள்ளம் சோம் பியது. "இன்றோ தைத் திருநாள்! தென்னகத்திற்கே இதுதான் திருவிழா! ஆனல் பட்டமகிஷிக்கு மட்டும் இதயத் திலே என்ன துயரபாரம்?" என்று ஐயம் பிறந்தது குலோத்துங்கனுக்கு. ஒட்டக் கூத்தரை அழைத்தார், ஒன்று விடாமல் அவரிடம் சொன்னார். ஒட்டக் கூத்தர், என்னால் முடி யாதது ஒன்றுமில்லை என்று இறுமாப்பு மொழி பகர்ந்தார்- தரணியாளும் மன்னனை மதிக்கா விட்டாலும் தன்னை மதிப்பாள் ராணி என எண்ணினார் போலும்!

மணிக் கதவோரம் சென்றார் புலவர். சோழனின் மகிமை பாடினார். "அரசியரே, கோடையிடி இடித்தாற்போல் பகைவர் நெஞ்சம் துணுக் குறும்படி, புறங்கெடாமல் போர் புரியும்பேராற்றல் மிக்க சோழ மண்டலக் கோமானின் குணம் திரும்பினால் விபரீதம் விளைந்து விடும், என் சொல் கேளுங்கள். ஒட்டக் கூத்தன் சொல்லைத் தட்டாதீர்கள்" என்று சோழனின் மறம் பற் றிப் பேசினார், இந்தக் கருத்தமைந்த,

> "நானே இனி யுன்னை வேண்டுவ
> தில்லை நளினமலர்த்
> தேனே கபாடம் திறந்திடு வாய்
> திறவா விடிலோ
> வானே றனைய விரவிகு லாதிபன்
> வாசல் வந்தால்
> தானே திறக்கு நின் கைமிதழாகிய
> தாமரையே

என்ற பாடலையும் பாடினார். உடனே கதவை யொட்டி தடால்என்றுஒருபெரும் சத்தம் கேட்டது. புலவருக்கு மகிழ்ச்சி, கரைபுரண்டது. வெற்றிக் களிப்போடு மணிக் கதவை அசைத்தார். பாவம், அடுத்த கணம் அவர் முகத்திலே ஈ ஆட வில்லை. ஆமாம், மதுரைக் குமாரி மணிக்கதவுக் கிருந்த இரட்டைத் தாழ்ப்பாளையும் போட்டு விட்டாள். கவிஞரால் கதவுகளை அசைக்கக் கூட முடியவில்லை. என் செய்வார். குலோத்துங்கனிடம் ஓடினார்.

* * *

அரசிக்கு துக்கம் தாள வில்லை. முத்துப் பந்தலிலே, முடிமன்னர் முன்னிலையில் சித் தங்குளிர சிங்காரப் பண்பா டிய புகழேந்தி — பாண்டி நாட்டின் தமிழ்க் காவலன் — சோழர் திருநகரில் சிறைப் படுத்தப் படுவதா என்று நெஞ்சு குமுறியது அவளுக்கு.

கெண்டை விழிகளிலே கண்ணீர் அரும்பு விட்டது. குங்குமத் திலகம்வியர்வையால்

தொடர்ச்சி 8—ம் பக்கம்

புதையல்

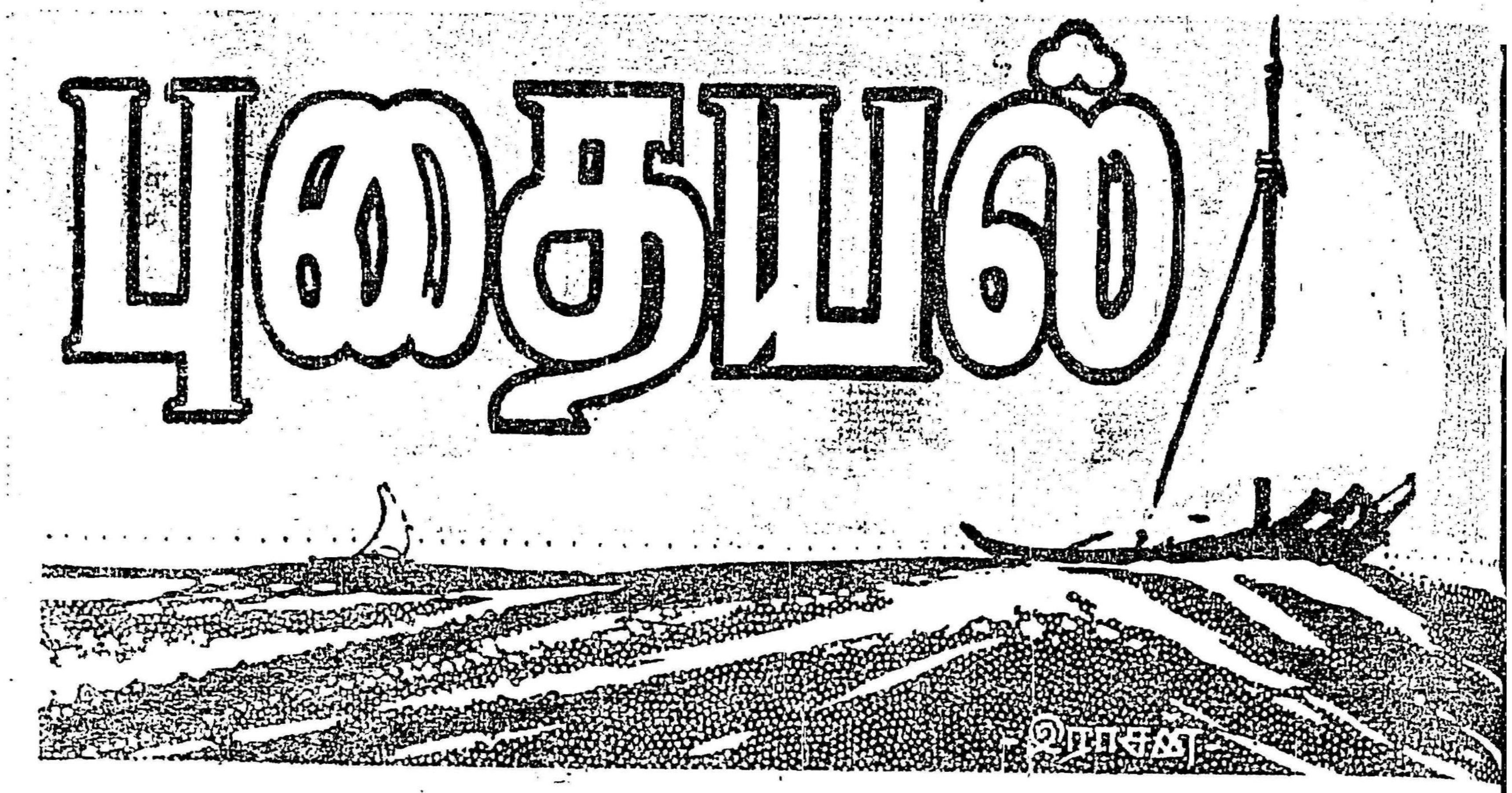

யார் அந்த துரை?

14

புதுப்பட்டினம் போய்ச் சேர்ந்த பின்னர் கிழவர் மாயாண்டியும் நன்ருக எழுந்து நடமாடக் கூடிய அளவுக்கு பலம் பெற்ருர். பரிமளாவுடனும், துரையுடனும் கலகலப்பாகவே பேச ஆரம்பித்தார். துரை, போலீஸ் அதிகாரி இல்லை என்றும்-ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகவே அவன் போலீஸ் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிருன் என்றும் கிழவர் புரிந்து கொண்டார். ஆனல் என்ன காரணம் என்பது மட்டும் அவருக்குப் புரியவில்லை. கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பிஞர். அதற்கு நேரம் எப்போது ஒய்வாகக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்.

துரையும், கிழவர்—தனது போலீஸ் வேடத்தைப் பற்றி ஏதாவது கேட்டுவிடுவார் என்பதற்காகவே தனது தோழர்களை தன்னேடு வைத்துப் பேசிக் கொண்டேயிருந்தான். அந்த வீட்டிலேயிருந்த கேரம் போர்டுக்கு நல்ல வேலை கிடைத்தது. நான்கு பேராக உட்கார்ந்துகொண்டு ஒரே குதூகலத்துடன் கேரம் ஆடுவதும், பரிமளாவும், கிழவரும் பக்கத்திலேயிருந்து அதை ரசிப்பதுமாகவே பலமணி நேரங்கள் கழிந்தன. குழியிலே விழப் போகும் கேரம்காய் குதித்து வெளியேவந்து குழியோரத்திலே உட்கார்ந்து கொள்ளுமல்லவா — அப்போதெல்லாம் கிழவர், தன்னை நினைத்து சிரித்துக் கொள்வார். தானும் கடலிலே விழுந்து மீண்டும் கரைக்கு வந்த நிகழ்ச்சி அவருக்கு ஞாபகம் வந்துவிடும் போலும்.

துரை, கேரம் ஆட்டத்திலேயே ஈடுபட்டிருப்பதும் அவனது தோழர்கள் அவனை விட்டு அகலாதிருப்பதும் அவருக்கு மிகத் தொல்லையாக இருந்தது. கடைசியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்து தைரியமாகவும் வெளிப்படையாகவும் தான் நினைத்ததை சொல்லியே விட்டார்.

"நீங்கள் எல்லாம், உங்கள் நண்பர் துரையை, என்னேடு சிறிது நேரம் தனியாகப் பேச விடவேண்டும்" என்று அவர் கூறியதும், நண்பர்கள் எழ ஆரம்பித்துவிட்டனர். துரையும் அதைத் தடுக்க முடியாதல்லவா! கிழவர் என்னென்ன கேட்பாரோ, எப்படியெப்படி பதில் சொல்ல வேண்டுமோ என்றெல்லாம் முன்கூட்டியே துரை யோசித்து வைத்திருந்தாலும்—இப்போது சிறிது அச்சமடைந்தான். நண்பர்கள் துரையிடம் விடைபெற்று, ஒதுங்கிச் சென்ருர்கள் துரை, கிழவரின் இதழசைவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருந்தான்.

பரிமளாவும், கிழவரின் பேச்சு எதைப் பொருத்ததாயிருக்கும் என்று தெரியாமல் விழித்தாள்-கிழவர் அங்குமிங்கும் மெதுவாக உலவிக் கொண்டேயிருந்தார். 'என்ன ரகசியம் பேச வேண்டும்' என்று துரை, தானகக் கேட்க விரும்பவில்லை. கிழவரும் சீக்கிரத்தில் பேச்சை ஆரம்பிக்கவில்லை. உலவிக் கொண்டேயிருந்தார். கிழட்டுப் புலிபோல! கிழவரின் வாயை தானே திறப்பது என்றுமுடிவு கட்டிக் கொண்ட துரை, "பரிமளாவும் இங்கு இருக்கக் கூடாதோ?" என்று உண்மையாக கேட்பது போலவே கேட்டான்.

"பரவாயில்லை-இருக்கட்டும், துரை! அப்படியொன்றும் அச்சத்திற்குரிய ரகசியம் எதுவும் பேசப் போவதில்லை. நீ போலீஸ் அதிகாரி என்பது உண்மைதானு —தெளிவுபெற வேண்டும் நான்! தயங்காமல் உடன் பதில் கூறு!" என்று கிழவர் கண்டிப்பான குரலில் கேட்டார். சந்தேகத்துடனே — கேட்கலாமா கூடாதா என்ற ஐயத்துடனே — தயவான குரலில் கேட்ட கேள்வியாக அது இல்லாததால் துரையும் உண்மையான பதிலைச் சொல்லிவிட எண்ணினுன்.

"நான் போலீஸ் அதிகாரி அல்ல!"

"அப்படியானல் வேஷம் போடவேண்டிய அவசியம்?"

"அவசியமில்லாமலா போடுவேன்!"

"எவனாவது கள்ளத்தோணியில் சரக்கு ஏற்றிப் போனல், அவனை மிரட்டி அந்த சரக்குகளை கஷ்டப்படாமல் பயன்படுத்திக் கொள்வதாக்கும் — நல்ல பிழைப்பு! நரி, புலி வேஷம் போட்டுக் கொண்டு, கழுதை வேட்டையாடிய கதையாக இருக்கிறது."

இந்த வார்த்தைகள் துரைக்கு சிறிது ஆத்திரத்தை அளித்தனவாயினும், அவன் கிழவர் மீது வைத்திருக்கும் மதிப்பு காரணமாக மௌனமாக இருந்தான்,

"மௌனமாக இருப்பதால் நீ ஒத்துக் கொண்டதாக நான் கருத மாட்டேன் — கள்ளத் தோணியை வேட்டையாடத் தான் வந்தீர்களா—அல்லது வேறு நோக்கமா?" என்று கிழவர் தொடர்ந்து பேசினுர்.

"ஒரு மர்ம மனிதரைக் கண்டு பிடிக்கும் நோக்கத்துடனேதான் அந்த முயற்சி எடுத்தேன்."

"யார் அந்த மர்ம மனிதர்?"

"நீங்களேதான் — உங்களுடைய பேச்சும் செயலும், எனக்குப் பெரியதோர் குழப்பத்தை உண்டு பண்ணி விட்டது-எப்படியாவது தங்களைக் கண்டு பிடித்து, உங்களுடைய அந்த நடவடிக்கைகளுக்குக் காரணம் என்ன, என்று தெரிந்து கொள்ளவே விரும்பினேன்."

கிழவருக்கு ஆச்சரியம் மேலிட்டது.

"நான் மர்மமனிதனு? இல்லை —தப்பு! தப்பு!!" என்று பெரிய குரலில் சொன்னுர்.

"மர்ம மனிதர் இல்லா விட்டால், ஆகாயத்தைப் பார்த்து அவ்வண்ணம் பிரார்த்திப்பானேன்? எங்கள்இருவரையும் திடீரெனத் தாக்கிக் கீழே தள்ளுவானேன்? கள்ளத் தோணியிலே ஏறிச் செல்வானேன்? கடலிலே விழுந்து உயிர்விட முயற்சிப்பானேன்?"

"இதெல்லாம், மர்ம மனிதனுக்கு அடையாளமா? மண்டை குழம்பியவனுக்கு அடையாளமப்பா இதெல்லாம்! நான் ஒரு பைத்தியக்காரன்! இதை நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்!"

"நிச்சயமாகத் தெரிகிறது — நீங்கள் பைத்தியக்காரர் இல்லை!"

"எப்படித் தெரிகிறது?"

"பைத்தியக்காரன், தன்னை பைத்தியக்காரன் என்று ஒத்துக் கொண்டதே யில்லை!"

'இது முற்றிய பைத்தியம்— அதையும் ஒத்துக் கொள்கிறது"

"ஆனல் அதை ஒத்துக் கொள்ள—நான் அரைப் பைத்தியமாக இருக்க வேண்டுமே!"

கிழவருக்கு துரையி[illegible] பேச்சைக் கேட்க சிரிப்[illegible] வந்து விட்டது. சிரித்து[illegible] கொண்டே பேசினுர்.

"என்னைப் பற்றி எந்தத் [illegible]வலும் தெரிந்து கொள்[illegible] விரும்ப வேண்டாம். போக[illegible] போக நான் யாரென்று தா[illegible] தெரியும்- ஆனல் ஒன்று: நா[illegible] கானகத்தில் காயும் நிலவு! [illegible] பெருமை பேசுகிறேன் என்[illegible] எண்ணதே!

"நிலவோடு என்னை ஒ[illegible]பிட்டுக் கொள்கிறேனே யெ[illegible]றும் சிரிக்காதே! உண்மை[illegible]யாகவே சொல்லுகிறேன்[illegible] நான் கானகத்தில் காயு[illegible] நிலவு" என்று கிழவர் அழு[illegible]தந் திருத்தமாகப் பேசி விட்[illegible] சற்று வேகமாக அடியெடுத்[illegible] வைத்து உலவ ஆரம்பித்தார்.

துரை, பரிமளாவை[illegible] பார்த்துக் கொண்டு நின்ருன்[illegible] பரிமளா, கிழவரின் நடை[illegible] ரசித்துக் கொண்டு நின்ருள்[illegible] சிறிது நடந்தவர், திரும்[illegible] வந்து துரையிடம் நின்று:

"எல்லாம் சரி - வயதா[illegible] என்னைத் தொல்லை கொடுத்[illegible] "நீயார்?" "நீயார்!" என்[illegible] உயிரை வாங்குகிருயே; நீங்க[illegible] இருவரும் யாராம்? அதை[illegible] சொல்லேன்!" என்று குறு[illegible]பாகக் கேட்டார். துரை பேச[illegible]மல் நின்ருன்.

"எனக்குத் தெரியாதென்[illegible] நினைக்கிருயா? ஒன்று நிச்ச[illegible]மாகத் தெரியும் - நீங்க[illegible] இருவரும் கள்ளக் காதலர்க[illegible] நேற்று இரவு, நீங்கள் இ[illegible]வரும் அந்த அரையில் பேசி[illegible] கொண்டிருந்தது என் காதி[illegible] விழாமல் போகவில்லை. கிழ[illegible] தூங்கியிருக்கும் என்று எ[illegible]ணிக்கொண்டு பேசியிருக்கி[illegible]கள். கதவுகளைக்கூட வெளி[illegible] பக்கமாக பூட்டிப் போட்டா[illegible] —நான் போய்விடுவேன் என்[illegible] பயந்து! உம் — கதவுகளை பூட்டினீர்கள்! என் காதுகளை பூட்ட முடியுமா?—பரிமள[illegible]வும், நீயும் எங்கே போ[illegible] ஒளிந்துகொண்டு வாழ்வ[illegible] என்று நெடு நேரம் யோசித்[illegible]கள் அல்லவா?"

துரையும், பரிமளாவும் சி[illegible]த்துக் கொண்டார்கள்.

"அய்யோ—உலகம் தெரியாத பிள்ளைகளே! இந்தக் கண்மூடி ஜெகத்திலே காதலாவது கடலங்காயாவது! எனக்குக் காதலர்களைக் கண்டாலே பிடிப்பதில்லை—அவர்கள் மீது ஒரு அனுதாபம் ஏற்படுகிறது-ஆனால் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்ற ஆசை எழுவதே கிடையாது!"

"வயதானவர்களுக்கே அப்படித்தான்"—

இந்தப் பதிலை பரிமளா சொன்னாள்.

"என்ன என்ன" என்று கேட்டார் கிழவர் அவசரமாக!

"அந்திவானத்து சூரியனுக்கு அல்லி மலர் மீது வெறுப்புத்தானே வரும்!"---பரிமளா இது போலக் கூறினாள்.

"ஏன் அப்படி?" என்றார் கிழவர்.

"அந்திச் சூரியன் உலகை விட்டு விடை பெறுகிறவன். அவன் போன பிறகு. நிலவும் அல்லியும் சந்திப்பார்கள் என்பது அவனுக்குத் தெரியும்—அதனால்தான், தனக்கு கிடைக்காத அல்லி, நிலவுக்குக் கிடைக்கிறதே என்று எண்ணி, அல்லிமலரை வெறுக்கிறான் சூரியன்"

"அது போல......?"

"அல்லி மலர் போன்ற காதல் வாழ்வை, அந்திவானத்து சூரியன் போன்ற கிழவர்கள் வெறுக்கிறார்கள்."

"ஆமாம் அது உண்மைதான்" என்றான், துரை. அதற்கு விளக்கமும் கொடுத்தான்.

"வாலிபர்கள், வயோதிகப் பருவத்து நடவடிக்கைகளை வெறுக்கிறார்கள்"

கிழவருக்கு கொஞ்சம் கோபங்கூட வந்துவிட்டது.

"வயோதிகர், அனுபவித்துப் பார்த்ததை வெறுக்கிறார்கள், உங்களைப்போன்ற வாலிபர்கள், அனுபவித்திராத வயோதிகத்தை யல்லவா வெறுக்கிறீர்கள்?"

உடனே பரிமளா கேட்டாள்,

"அப்படியானால், தாத்தாவுக்கு காதல் அனுபவம் உண்டு போலும்!"

"நிச்சயமாக, அந்த மோசமான அனுபவம் இல்லை."

"அப்படியானால், நீங்கள்—அனுபவித்துப் பார்க்காததை வெறுக்கலாமா?"

பரிமளாவின் இந்த திடீர்க் கேள்விக்கு, கிழவர், பதில் சொல்ல முடியாமல் திணறிவிட்டார். அங்கு மிங்கும் உலவினார். பிறகு துரையிடம்.

"தம்பி! சரியான பொருத்தம்—நல்லதிறமை சாலி! உனக்கேற்றவள்—உன்னுடைய வாழக்கை முழுதும் ஒரே விளையாட்டாகவும்—வேடிக்கையாகவும்—இன்பப் பொழுது போக்காகவும் அமையும். அதற்கேற்ற அரசி இவள்!"

"இன்பப் பொழுது போக்காக மட்டுமல்ல; இலட்சியக் கனவாகவும் இருக்கும்" என்று உறுதியோடு சொன்னான் துரை.

"இலட்சியமா? ஆமாம் தம்பி—அது உனக்குக் கனவாகத்தான் போய்விடும்! உன் காதலியைப் பற்றித் தவறாகக் கூறுகிறேன் என்று கருதாதே! காதல் மாயையில் சிக்கியோர் யாரும் கடமையை நிறைவேற்றியதாக நான் படித்ததில்லை"

பரிமளாவுக்கு கோபமே வந்து விட்டது.

"சரி பெரியவரே! காதல் மாயையில் சிக்கியோர் கடமையை நிறைவேற்றவில்லை—ஒத்துக்கொள்கிறேன் உங்களுக்காக!-ஆனால், கடமை வீரர்கள் பலர் காதல் மாயையில் சிக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதையாவது ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?" உடனே, துரை இடைமறித்து—

"அவ்வளவு ஏன் பரிமளா; நாம் காதலில் சிக்கியிருக்கிறோமே தவிர, காதல் மாயையில் சிக்கவில்லையே—" என்றான். உடனே கிழவர்;

"காதலோ—மாயையோ—எப்படியோ—எதிலோ—சிக்கியிருக்கிறீர்கள்—அதுவரையில் ஒத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றார்.

"சிக்கலில், அவிழ்க்கமுடிந்த சிக்கலும் இருக்கிறதே!"-இது துரை.

'வார்த்தைக்கு வார்த்தை வளர்த்துக்கொண்டே போவானேன்—துரை! இப்போது நீங்கள் இருவரும் என்ன தீர்மானம் செய்திருக்கிறீர்கள்?" என்று பேச்சை மாற்றினார் கிழவர்.

பேச்சு சுவாரஸ்யத்தில் ஈடுபட்டிருந்த பரிமளா, கொல்லைப் பக்கமாக ஏதோ சப்தம் கேட்கவே அங்கு விளக்குடன் சென்று பார்த்தாள். இருட்டிலே ஒரு பூனை ஓடியதுதான் தெரிந்தது. மறுபடியும் விளக்குடன் கிழவரும் துரையும் இருக்குமிடத்திற்கு வந்துவிட்டாள். ஆனால், கொல்லைப் புறத்திலே ஒரு மனித உருவம். மறைந்து கொண்டு நின்றதை பரிமளா கவனிக்காமலே வந்துவிட்டாள்.

அந்த உருவம், விளக்கு வெளிச்சம் தன் மீது பட்டுவிடாதபடி அங்குள்ள ஒரு மரத்தோடு மரமாக ஒட்டிக்கொண்டு நின்றது. அதன் கையிலே ஒரு பளபளப்பான கத்தியுமிருந்தது பரிமளா, வீட்டுக்குள் திரும்பியவுடன் அந்த உருவம் கொல்லைப் புறத்து வாசல் பக்கம் வந்து நின்று கொண்டது.

அந்தப் பக்கம் கவனத்தை செலுத்தாத துரையும் பரிமளாவும் கிழவரின் பேச்சிலே முழு கவனத்தை செலுத்தினர்.

"அடுத்த ஏற்பாடு என்ன?" என்று கேட்ட கிழவருக்கு என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியாமல் துரை நின்றான்.

"உம்—காதலிக்க மட்டும் தெரிகிறது! காப்பாற்றத் தெரிய வேண்டாமா? இந்தப் பக்கத்திலே எங்கே யிருந்தாலும் உங்களைப் பிடித்து விடுவார்கள்—நீங்கள் பேசிக் கொண்டதிலிருந்து, பரிமளாவின் அப்பன் பெரிய முரடனாகத் தெரிகிறது-அது மட்டுமல்ல; என்னைப் போல காதல் எதிரியாகவும் காணப்படுகிறான். ஆகவே, வெளி தேசங்களுக்குஓடிவிடுங்கள்,ஓடுவதுதானே,காதல்புத்தகத்தின் மூன்றாவது அத்தியாயம். முதல் அத்தியாயம் கலகத்தோடு முடியும்—இரண்டாவது அத்தியாயம் எதிர்ப்பு சக்திகளின் ஆர்ப்பாட்டத்தோடு முடியும்—மூன்றாவது அத்தியாயம் ஓட்டத்தோடு ஆரம்பமாகும்!"

"காதலைப்பற்றி ஒரு புத்தகமே எழுதுவீர்கள் போலிருக்கிறதே," என்று கேலி செய்தான் துரை.

"அது என்னபெரிய காரியம்! உங்களோடு இருந்து, தினம் தினம் 'டைரி' எழுதினால், அதுவே ஒரு காதல் புத்தகமாகி விடுகிறது!"

பரிமளா சிரித்து விட்டாள்-துரையும் கிழவரின் பேச்சு சாதுர்யத்தைத் தனக்குள்ளாக வியந்து கொண்டான்.

'நான் சொல்வதைப் பேசாமல் கேளுங்கள்!—இங்கிருந்தால் உங்களுக்கு ஆபத்து! இலங்கைக்கு ஓடிவிடுங்கள்" என்றார் கிழவர்.

"இலங்கைக்கா? வேண்டாம் வேண்டாம்!" என்று துரை உரக்கக் கத்திவிட்டான்.

"ஏன்-இலங்கையிலே பிழைப்பு கிடைக்காது என்றா? அல்லது அனுமதி வாங்க முடியாது என்றா? கவலைப்படாதே! இருக்கவே இருக்கிறது, கள்ளத்தோணி—அங்கு சென்றால் நீங்கள் நிம்மதியாக வாழ நான் இடம் தருகிறேன்."

"போவதற்கு வழியோ—அல்லது அங்கு சென்று வாழ்வதற்கு மார்க்கமோஇல்லாமல் அல்ல, நான் இதைச் சொல்லுவது!-இலங்கையில் நான் இனி அடியெடுத்து வைக்க மாட்டேன்"

"ஏன் இலங்கையை இப்படி வெறுக்கிறாய்? அது வேற்றார் பூமி என்றா?"

"இல்லை—இல்லை! இலங்கை தான் நான் பிறந்த தரணி—"

"என்ன-இலங்கையில் பிறந்தாயா?"

பரிமளாவும் திகைத்து விட்டாள்—துரை, பரிமளாவைப் பார்த்துக் கொண்டே;

"ஆமாம்-இலங்கையில்தான் பிறந்தேன். இந்த விஷயம், என் பரிமளாவுக்குக்கூடத் தெரியாது-என் முழுக் கதையையும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இதுவரை ஏற்படவேயில்லை. என் வாழ்வின் சில பகுதிகளை மட்டுமே, பரிமளா தெரிந்திருக்க முடியும்."

"இலங்கையில் பிறந்த காரணத்தால், அங்கு மறுபடியும் செல்லக்கூடாது என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை தம்பீ!"

"என் கதை, மிக விசித்திரமானது—மிக வேதனையானது! பெரியவரே! என் வாழ்க்கை ஏட்டின் இளமைப் பகுதி—முழுவதும் கண்ணீர்! கண்ணீர்!! கண்ணீர்!!!"

"சொல்லேன் கேட்போம்-"

"சொல்லத்தான் போகிறேன்—

"காதல் தேவையற்றது—எனக்குப் பிடிப்பதில்லை—என்றெல்லாம் சொன்னீர்களே; அந்தக் காதல் மட்டும் எனக்கு கிடைத்திராவிட்டால் நான் புழுதி மண்ணாகப் போயிருப்பேன்—இந்தப் பரிமளாதான், என் சோக வாழ்விலே, ஒரு சுந்தரத் திருப்பத்தை உண்டாக்கினாள்—ஆமாம்—அவ்வளவு வேதனை நிறைந்த வெள்ளக்காடு என் வாழ்வு! எந்த இளைஞனும் என்னைப் போல இவ்வளவு பெரிய சோகச் சுமையை தூக்கிக் கொண்டு நடந்திருக்கவே முடியாது!—"

"கதைக்கு முன்னுரையை அதிகமாக எழுதாதே!—எங்கே உன் கதையைச் சொல்லு!"

"இதோ சொல்லுகிறேன்" என்று கனைத்துக் கொண்டான். பரிமளா, அத்தானின் அழகு வழியும் முகத்தையே பார்த்தாள். கிழவரும் துரையின் கதை கேட்கத் தயாரானார். கொல்லை வாயிலில் நின்ற பயங்கர உருவமும், சுவர் பக்கம் நெருங்கி வந்து நின்று காதை உள்ளே நீட்டிக் கொண்டு கதையை எதிர்பார்த்தது—

[வளரும்]

அடுத்த இதழில் ★

துரையின் கதை வருகிறது! திடுக்கிடும்நிகழ்ச்சிகளும், மர்மச் சுழல்களும் நிறைந்த துரையின் கதையை அடுத்த இதழில் காணுவீர்கள்.

குறளோவியம், சுரதா கவிதை, இடமின்மையால்—அடுத்த இதழில் வரும்

Filmed as bound

பளா! பளா!! பளா!!!
ஜீவாவுக்கு — என்ன குழப்பமோ ?

★

மான் கூட்டம் பார்க்க ஒரு தோழமைக்குழு புறப்படுகிறது. அந்தக் காட்டிலே பயங்கர மிருகங்கள் இருப்பது அந்த நண்பர்களுக்குத் தெரியாது. மான்கள் மட்டுமே இருப்பதாகக் கருதி உல்லாசப் பயணம் புறப்படுகிருர்கள். அதை ஒருவன் பார்க்கிருன். அவனுக்குத் தெரியும்; காட்டிலே பயங்கர விலங்குகள் இருப்பது-அவைகள் இந்த நண்பர்களைக் கொன்று விழுங்கிவிடும் என்பதும் தெரியும். ஆனுலும் அவன் அந்தச் செய்தியை அவர்களிடம் கூறவிரும்பவில்லை. இத்தகைய ஒரு மனிதனைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள்? கொடியவன் அல்லது குழப்பமுற்ற பித்தன் என்றுதானே கருதுவீர்கள்—அதிருக்கட்டும் — இதோ ஒரு அரசியல் உதாரணம் தருகிறேன் அதையும் படியுங்கள். தோழர் ஜீவானந்தம் கூறுகிருர்—படித்துவிட்டு அவரைப் பற்றி தீர்ப்பு கூறுங்கள்.

“ மார்க்ஸீயத் தலைவர்கள், கோள்கையைப் பொறுத்த மட்டில் மதம் அபின் தானென்றும், மத ஸ்தாபனங்கள், சுரண்டல்-சூறையாட்டத்தின் கற்கோட்டைகளும் இரும்புக் கதவுகளும் என்றும் ஐயந்திரிபறக் கூறுகிருர்கள்,

“ஆனுல், நடைமுறையைப் பொறுத்த மட்டில் கட்சித் திட்டத்தில் பகிரங்க நாஸ்திகம், வெளிப்படையான மத எதிர்ப்பு இடம் பெறக் கூடாதென்று கச்சிதமாகக் கூறுகிருர்கள்”

இவ்வண்ணம் தோழர் ஜீவா அவர்கள் ‘ஜனசக்தி’ பத்திரிகையில் எழுதியுள்ளார்-தி. மு. கழகத்தை தாறுமாருகக் கிண்டலும் செய்து “பளா! பளா!!” என்ற வார்த்தைகளைப் போட்டு கட்டுரையைத் தற்காலிகமாக முடித்துமிருக்கிருர்.

கொள்கையைப் பொறுத்தமட்டிலாவது, ஜீவாவின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மதம் அபின் தானென்று மக்களிடம் கூறுகிறதா?—மார்க்ஸீயவாதிகள், **நடைமுறையில் மத எதிர்ப்பு கூடாது என்ருர்கள்.** இந்த புதுரக மார்க்ஸீய வாதிகளோ, **மத எதிர்ப்பு** செய்யாவிடினும், மத **ஆதரிப்பாவது** செய்யாதிருக்கிருர்களா?

கம்பராமாயணத்தைக் கட்டி அழுவது எதைக் குறிக்கிறது? இந்த நடைமுறை தத்துவத்தை, எந்த மார்க்ஸீயவாதி அல்லது தலைவர்கள் இவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்?

அறை கூவல் விட்டுக் கேட்கிருேம்; எத்தனை ஊர்களிலும், நகர்களிலும், கிராமங்களிலும்—மாரியம்மன் திருவிழா, காளி திருவிழா, கரகம் கப்பரை திருவிழாக்களை கம்யூனிஸ்டுகள் முன்னின்று, தங்கள் கொடி போட்டுக்கொண்டு நடத்திருர்கள் என்ற கணக்கு தேவையா? புள்ளி விபரம் சொல்லவா ?

“சிங்கார வேலர் தலைமையில் இயங்கிய பகிரங்க நாஸ்தீக இயக்கத்தைவிடப் பக்கா நாஸ்திக வாதம் கொண்டது இந்திய கம்யூனிஸ்ட கட்சி!”

என்று பெருமை பேசிக் கொள்ளும் தோழர் ஜீவா அவர்களைகேட்கிருேம்; தங்களின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி—தி மு. கழகம், தி. கழகம், சுயமரியாதை இயக்கம், ஆகியவை செய்துள்ள மத எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு மத எதிர்ப்பு பிரச்சாரம் செய்ததுண்டா?

மக்களின் மனம் புண்படும்படியோ, வெறுப்பு தட்டும்படியோ—மத, கடவுள் எதிர்ப்புப் பிரச்சாரங்களை செய்ய வேண்டுமென்று யாரும் கூறவில்லை. அவர்கள் திருந்துகிற அளவுக்காவது நடத்தித் தீர வேண்டிய அத்தகைய பிரச்சாரங்கள் தங்கள் கட்சியினரால் நடத்தப்படாதது மட்டுமல்ல; மதத்திற்கு செல்வாக்கு தேடும் மாரி பண்டிகைகளும் காளி உற்சவங்களும் தங்கள் கட்சியினரால் பகிரங்கமாக நடத்தி வைக்கப்படுகிறது—இதைக் தங்களால் நிச்சயம் மறுக்க முடியாது; குழப்பம் முற்றியிருந்தால் தவிர!

அது என்ன குழப்பமோ — யாமறியோம்—போகப் போகத் தெரியும்.

புனுகு வைத்தியம்—
பலிக்க வில்லை !

★

“டெல்லி பீடத்தின் போக்கு விபரீதம் விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது; ஆளுகைக்கு உட்பட்டவர்கள் அலட்சியம் செய்யப் படுகிருர்கள்” என்று நாம் சொல்லும் போது இவர்களுக்கு வேறு வேலையில்லை என்று சொன்னுர்கள் சூதுச் செயல்களால் சுக வாழ்வு நடத்திக் கொண்டு வந்தவர்கள். புறையோடிப் போன புண்ணின் நாற்றம் மறைக்க, புனுகு தடவிப் பயனில்லை என்ற முது மொழிக் கிணங்க, தான் வகித்திருக்கிற பதவியையும் மறந்து டாக்டர் ராதா கிருஷ்ணன் மாண்டிவிடோவில் சொல்லாற்றி யிருக்கிருர், அதன் சுருக்கத்தைத் தருகிருேம். சிந்தனு சக்தியுடையவர்கள் தனிமையிலிருந்து சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும்:

“உலக நாடுகளின் சர்க்கார்களும், ஜனநாயக ஆட்சி நடத்தும் சர்க்கார்களும் அதிகமான அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காரிடம் ஒப்படைத்திருக்கின்றன. குடிமக்களை கெடுபிடி செய்வது அதிகரித்து வருகிறது. கருத்து — எண்ணக் கட்டுப்பாடுகள் அதிகரித்து விட்டன. ஜனநாயகத் தத்துவத்தை காத்திடும் முயற்சிகளால் ஜனநாயகத் தத்துவத்தை எரித்து விடுகிருேம்—ஜனநாயகத் தத்துவத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட சர்வாதிகாரம் நீடித்தால் ஜனநாயக மேன்பதே இல்லாது போய்விடும்”

பொன்முடி....

○ 2-ம் பக்க தொடர்ச்சி

துப் பதில் கூற. சினங்கொண்டு ‘வசை மாலையப்பா இது’ என்று சொல்லிவிடாதே.

“எங்கள் பிரதமர் இந்தோ சீனுசென்ருர், மக்கள் இன்முகம் காட்டி வரவேற்ருர்கள். சீனு சென்ருர், சூ-என்-லாயின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. ரஷ்யாவிலிருந்து அழைப்பு வந்திருக்கிறது” என்று பெருமை கொண்டால் போதுமா? தொழிலாளர்களின் வாழ்வுக்கு உலை வைத்துக்கொண்டே ‘சமதர்மம் ஓங்குக’ என்று கூச்சல் போடுவதிலே என்ன லாபம்? நல்ல நடிப்பு என்று சொல்லலாமே தவிர, அசலுல் நல்லது பயக்குமென்று எண்ணுகிருய்? ரோமாபுரி மன்னர்களிடத்திலே அந்த நாட்டு மக்களுக்கு அதிருப்தி ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்த மன்னன் திடீரென்று வேறு நாட்டு மீது படையெடுத்து வாகைசூடி வெற்றி வீரனுக தாயகம் திரும்புவனும். அரசனிடத்தில் வெறுப்பு கொண்டிருந்த மக்கள் தாயகத்தின் வெற்றிக் களிப்பில் மகிழ்ந்து மன்னனிடம் மீண்டும் அன்பு செலுத்துவார்களாம். இதை நமக்கு சரித்திரம் காட்டுகிறது. ஆனுல் நேருவின் வெளி நாட்டுப் பயணம் அந்த நிகழ்ச்சிகளை நம் நினைவுக்கு இழுத்து வருகிறது. நீயும் ரோமாபுரி சரித்திரங்களைப் படித்தவன் தான். அனுல் அவைகள் உன் நெஞ்சில் நிழலாடுமா என்பது சந்தேகம் தான்.

அன்பு

பொன்முடி

இரட்டைத்....

5-ம் பக்க தொடர்ச்சி

கசிந்து நீராக ஓடியது. சுவை மிக்க கனிகள் தேடுவாரற்று அழுகி துர்நாற்றம் பரப்பிற்று. திடீரென்று பாவையின் செவிகளில் பழகியகுரலொன்று மிதந்து வந்து மோதியது. வாசற் கதவுப் பக்கம் ஓடினுள். அவளுடைய மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. பெரும் புலவன் புகழேந்தி புதுக்கவி பாடுகிருனென்ருல் கோமகளின் இன்பத்திற்கு எல்லையைத்தான் காணமுடியுமா? மணிக்கதவுகள் பேரொலி எழுப்பின—கதவுகள் திறக்கப் பட்டன. மன்னனும் புகழேந்தியும் மகிழ்ச்சிக்களை பொங்க காட்சி தந்தனர். ராணி மன்னன் மார்பில் சாய்ந்தாள்.

“நடந்ததை மறந்துவிடு. நாவலர் புகழேந்திக்கு ஏற்படுத்திய தொல்லைகளை பொருட் படுத்தாதே. புகழேந்தியின் மேதாவிலாசம் சோழமண்டலம் முழுதும் இனி நிலை நாட்டப் படும்” என்ருர்.

ராணி மனக்களிப்பின் சிகரம் போய் கண்ணிரைத்து நீர் துளிகளை மன்னனின் மார்பிலே துடைத்துக் கொண்டாள். புகழேந்தி முறுவல் பூத்து

இழை யொன்றிரண்டு வகிர் செய்த
நுண்ணிடை யேந்திய பொற்
குழை யொன்றிரண்டு விழியணங்கே கொண்ட கோபந்தணி
மழை யொன்றிரண்டு கைம் மாலு
பரணனின் வாசல் வந்தாற்
பிழை யொன்றிரண்டு பொருரோ
குடியிற் பிறந்தவரே

என்ற பாடலை பாடினுர்: புகழேந்தியின் பெருங்குணத்தை எண்ணி யெண்ணி சோழன் புளகாங்கித மடைந்தான் ★

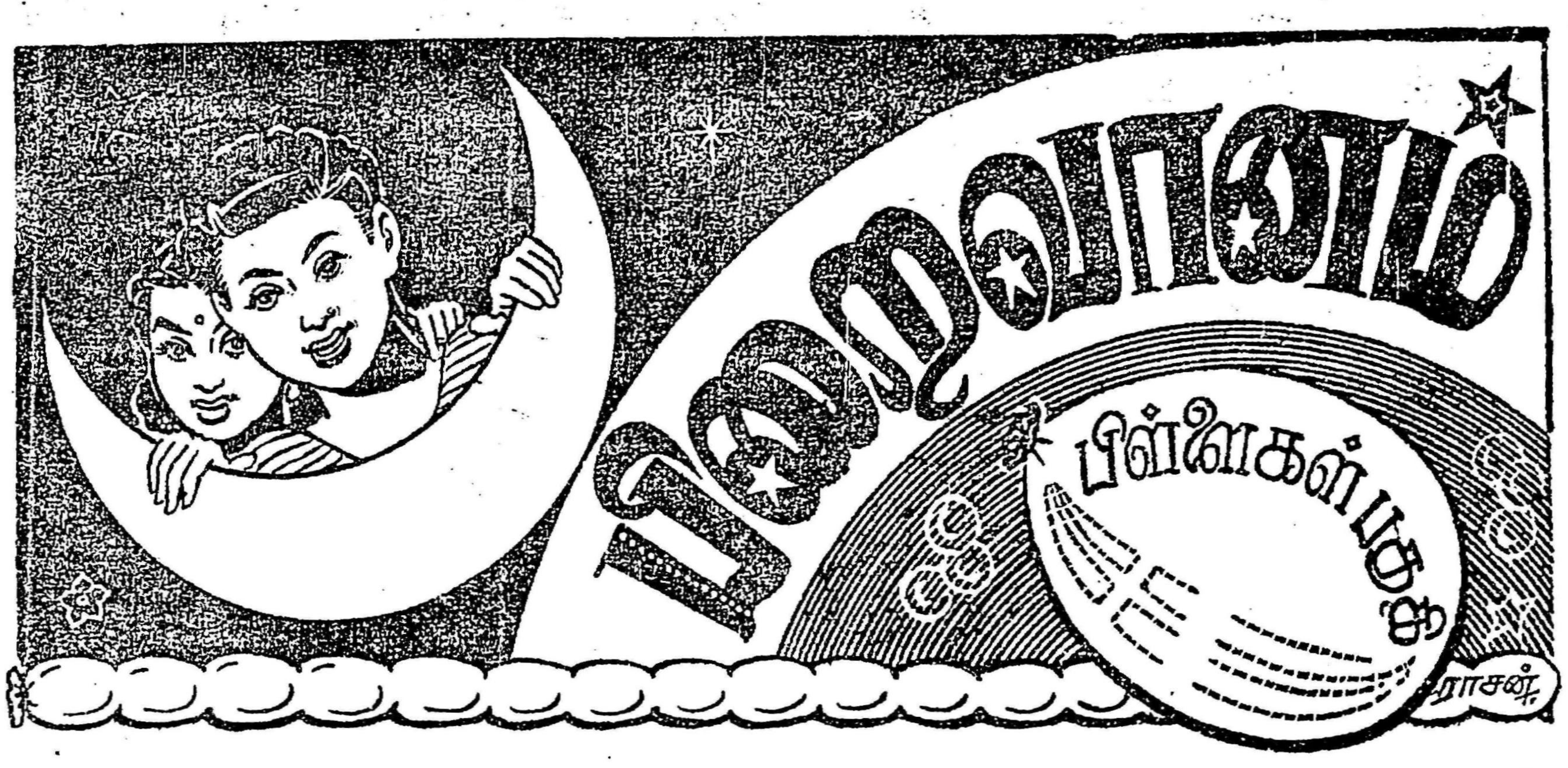

கூடா நட்பு—தீரா துன்பம்!

சிங்கத் தம்பிகளே! தங்கத் தங்கைகளே!

"என் மகன் சில கெட்ட நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ரொம்பவும் முட்டாளாகி விட்டான். சரியாகப் படிப்பதில்லை; அவனுக்கு புத்திகூறி கடிதம் எழுதுங்கள்" என்று மைசூரிலிருந்து ஒரு 'தந்தை' கவலையுடன் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

கெட்ட நண்பர்கள்; கெட்ட சகவாசம் — அப்பப்பா! இவைகளினால்தான் நல்ல தம்பிகள் பலர் பொல்லாதவர்களாகி விடுகிறார்கள். கெட்ட சகவாசத்தைப் பற்றி ஒரு பிரபல ஆங்கிலப் பாடல் என் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அதை இந்த இதழில் தருகிறேன். அதுவே அந்த மைசூர் தம்பிக்கு நல்லவழி காட்டலாமல்லவா? படியுங்கள்:

★ ★ ★

சிறிய ஊர்—அது ஒரு அழகான கிராமம். நான்கு புறமும் மலைகள்—ஊரின் நடுவே ஒரு சிற்றாறு—திரும்பும் திசை எல்லாம் பச்சைப் பசேல் என்ற தோட்டங்கள்—அப்பப்பா; அந்த ஊரின் அழகே அழகு!

அந்த ஊரைச் சேர்ந்த சிறுவர்களுக்கு-பள்ளிக்கூடப் பாலகர்களுக்கு மாலை நேரத்தில் விளையாடுவதற்கு நல்ல நல்ல இடங்கள் இருந்தன. மலைக் குன்றுகளின்சரிவு-ஆற்றங்கரை மணல்மேடு-இன்னும் எத்தனையோ! ஆனால், அவர்களுக்கெல்லாம் ரொம்ப ரொம்ப மகிழ்ச்சியைத் தந்த இடம் எது தெரியுமா? ஒரு வயதான ஏழை விவசாயியின் வீடுதான். ஆச்சரியமாக இருக்கிறதல்லவா? சிறிய வீடு—அதைச் சுற்றி பெரிய கோதுமைத் தோட்டம்—அது நிறைய கொத்துக் கொத்தான கோதுமைக் கதிர்கள்—இவை எல்லாம் அந்தத் தம்பிகளுக்கு ஆனந்தம் தரவில்லை. ஆனால், அந்த ஏழையின் வீட்டிற்குள் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு திறந்த கூண்டும், அந்தக் கூண்டிலிருந்த அழகான பச்சைக் கிளியும்தான் அவர்களை மகிழச் செய்தன. ஆமாம்; அந்தக் கிளியைக் கண்டால் பையன்களுக்குக் கொள்ளை மகிழ்ச்சி! "வாங்க; வாங்க" என்று அது கிழவன் சொல்லிக் கொடுத்த பாடத்தின்படி அழைக்கும் போது, அவர்களுக்கு ஒரே சிரிப்பு; பழத்தைக் கொத்திக் கொத்தி அது தின்பதைக் காணும்போது ஒரே கொண்டாட்டம் — குதூகலம் — கும்மாளம்.

அந்த ஏழை விவசாயியும் தன் வீடு தேடி வரும் தம்பி தங்கைகளைக்காணும்போது ஆனந்தப் படுவான். ஏன் தெரியுமா? அவனுக்கு உற்றார் இல்லை; உறவினர் இல்லை; யாருமே இல்லை; அவனுக்கு இருந்த துணை-ஒரே ஒரு துணை அந்தக் கிளிதான். குழந்தையிலும் மேலாக அதை அவன் வளர்த்து வந்தான். பாலூட்டுவான்; பழம் கொடுப்பான்; அவை எல்லாம்விட 'முழுச் சுதந்திர'மும் தருவான். அது விருப்பப்படி பறக்கலாம்; எங்கும் போகலாம். ஏனெனில் அந்தக் கிளியின் வீடு இருக்கிறதே—அதுதான் கூண்டு—அதன் கதவு எப்போதும் திறந்தே யிருக்கும். கிளியும் கொஞ்ச நேரம் வெளியே போகும். மற்ற நேரமெல்லாம் கூண்டிற்குள்ளேயே இருக்கும்; அல்லது கோதுமைத் தோட்டத்தைக் காவல்புரியும் கிழவனின் தோளிலேயே தொத்திக் கொண்டிருக்கும்!

இப்படியே நாட்கள் சென்று கொண்டே இருந்திருந்தால் நன்றாகத்தான் இருக்கும். ஆனால்...கிளியின் குணம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறியது. அதற்கு கெட்ட நண்பர்களின் தொடர்பு ஏற்பட்டு விட்டது. கோதுமைத் தோட்டத்தில் திருட்டுத்தனமாக நுழையும் காக்கைகளுடன் அது பழக ஆரம்பித்தது. நாளாக ஆக பழக்கம் முற்றிக் கொண்டு வந்தது.

முன்னைப் போல் அது தன்னைப் பார்க்க வரும் தம்பிகளிடம் அதிகமாகக் கொஞ்சுவதில்லை; கிழவனின் தோளிலும் அதிகமாக உட்காருவதில்லை. காக்கைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கவே அதற்கு நேரம் சரியாக இருந்தது. அதைக் கண்ட கிழவனின் மனம் ரொம்பவும் வருத்தப் பட்டது. தனக்கு மகன் ஒருவன் இருந்து, அவன் கெட்டுப் போனால்கூட அவ்வளவு வருத்தப்பட்டிருக்க மாட்டான் அவன். அத்தனை கவலை! அளவில்லா வேதனை!

நாட்கள் நகர்ந்தன. கிளியின் நடத்தை ரொம்பவும் கெட்டு விட்டது. அது வீட்டிற்குக்கூட சரியாக வருவதில்லை. வீட்டில் ஊர்ச் சிறுவர்களும் அவ்வளவாகக் கூடுவதில்லை; அதனால் அங்கு எப்போதும் கேட்டுக் கொண்டிருந்த மகிழ்ச்சிக் குரலும், சிரிப்பு சப்தமும் குறைந்தது. கிழவனுக்கு இது மிகவும் வேதனையைக் கொடுத்தது.

ஒரு நாள்—

வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்து கோதுமைத் தோட்டத்தைக் காவல் செய்து கொண்டிருந்தான் கிழவன். தோட்டத்தில் அதிகமாக காக்கைகள் கூடி விட்டன. நன்றாக முற்றியிருந்த கோதுமைகளைக் கொத்தித் தின்ன அங்கே ஒரு பெரும் படையே சேர்ந்துவிட்டது. கிழவன் விரட்டினான்; அவை நகரவில்லை. கல்லெடுத்துஎறிந்தான்; அப்போதும் அவை அசையும் வழியாகஇல்லை. தானியங்களும் சேதமாகிக் கொண்டிருந்தன. கிழவனுக்குப் பொல்லாத கோபம் வந்துவிட்டது. பின் வராதா? கண்ணுக்குக் கண்ணான பயிர்களை அழிப்பதென்றால்?...கிழவன் 'விருட்'டென்று எழுந்தான். வீட்டிற்குள் நுழைந்தான். உடனேயே திரும்பியும்

● தொடர்ச்சி 10-ம் பக்கம்

முத்துவும் செல்வியும்

8. 'பொம்மை வேஷம்'

ஆடும் குதிரை—ஓடும் ரயில்—பாடாத ரேடியோ—பறக்காத விமானம்—கிலு கிலுப்பை — நடைவண்டி—வண்ணப் பட்டம்—அப்பப்பா! எத்தனை விளையாட்டுச் சாமான்கள்! அத்தனையும் முத்துவுக்கும் செல்விக்கும்தான்! ஊரிலிருந்து அத்தை வந்திருந்தார்கள். வெறும் கையுடனா வருவார்கள்? அவர்களின் அன்புப் பரிசுகள்தான் அவை!

மாடியில் அவைகளை வைத்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் இருவரும். விளையாட்டு வேகத்தில் அழகான பொம்மை ஒன்றை உடைத்து விட்டது செல்வி. அந்தப் பொம்மை ஒரு பெரிய பொம்மை-வாயில் விரலை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பாப்பா பொம்மை.

"அய்யோ! என்ன அண்ணா செய்யறது இப்போ?" என்றது செல்வி, பயந்து கொண்டே.

"என்ன செய்வியோ, எனக்கென்ன தெரியும்? அத்தை வந்து அடிக்கப் போறாங்கோ" என்று சொல்லிவிட்டு, வெளியே ஓடிவிட்டான் முத்து.

சற்று நேரம் சென்றது. கீழே "எங்கே செல்வியைக் காணோம்?" என்ற சப்தம் கேட்டது. அத்தை—பாட்டி—அம்மா-எல்லோரும் செல்வியைத் தேடினார்கள். வீடுமுழுதும் சல்லடை போட்டு சலித்தார்கள். ஆனால், செல்வியைக் காணோம். மாடிக்கு ஓடினார்கள். அங்கே எல்லா விளையாட்டு பொம்மைகளும் வரிசை வரிசையாக 'கொலு'வைப் போல இருந்தனவே தவிர, செல்வியைக் காணவேயில்லை. எல்லோரும் துடித்தார்கள். "ஐயையோ! எங்கே போனாளோ தெரியலியே! வெளியே போயாவது தேடுங்களேன்" என்று அழுதே விட்டார்கள் பாட்டி.

ஆனால், அந்த சமயத்தில்—அத்தனை களேபரத்திற்கும் மத்தியில்' களுக்' கென்று சிரித்தான் முத்து. மறுகணம் எல்லோருடைய பார்வையும் அவன் பக்கம் திரும்பின. முத்து மறுபடியும் சிரித்தான். சிரித்துக்கொண்டே பேசினான். "செல்வியைக் காணுமா? பாருங்கள் அதோ" என்று கையை நீட்டிக் காட்டினான்.

அங்கே......விளையாட்டுச் சாமான்களுக்கு மத்தியில்—உடைந்துபோன பாப்பா பொம்மைக்குப் பதிலாக—அந்தப் பொம்மையைப் போலவே வாயில் விரலை வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தது செல்வி! அப்புற மென்ன? பொம்மை உடைந்த செய்தி அம்பலமானது; அதை மறைக்க செல்வி செய்த 'பொம்மை வேஷ'மும் புரிந்தது; ஆனால்,செல்வி பயந்தபடி யாருக்கும் கோபம் வரவில்லை; சிரிப்புதான் குதித்துக் கொண்டு வந்தது.

— செல்வம்

பொன் மீனும் சிகப்புத் தலைக்கொக்கும்!

போதிக்கும் பாடம் புரிகிறதா பண்டிதரே!

4-ம் பக்க தொடர்ச்சி

அங்கோ, ரத்தக்குளம் தாமரைத் தடாகமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது!

இங்கோ, தாமரைத் தடாகம்-தண்ணீரற்ற குட்டையாக்கப்பட்டிருக்கிறது!

இந்தக் குட்டையின் தலைவருக்கு "சமாதான வீரர்" என்று பட்டம் சூட்டப்படுகிறது! காரணம் அவர் இந்தக் குட்டையைக் குடிநீர் குளமாக்க விரும்பாமல், அயலூர் சென்று கிணறு, வெட்டும் வேலையில் ஈடுபடுகிறார். அந்த சமாதானக் கிணறு தங்கள் பயிர் வளத்திற்கு பயன் தருகிறது என மகிழும் அயலூரார்—"கிணறு வெட்டும் வீரனே வருக!" என அழைக்கிறார்கள்—இந்த வீரரோ, அந்தக்கித்தாப்பு ஒன்றே தனக்குப் போதுமெனக் கருதுகிறார்.

பிறந்த நாள் பரிசாக, நேருவும், சூ-என்-லாயும் பரிமாறிக் கொண்ட பரிசுகளும் ஒருநல்ல கருத்தை நமக்கு சொல்லத்தான் செய்கின்றன.

நேரு சீனவுக்கு அனுப்பியது ஆஷா என்ற யானைக்குட்டி! இந்த நாட்டின் முதலாளித் தனத்தின் சின்னமாக, அந்தக் கொழுத்த யானைக்குட்டி சீனத்துக்குச் சென்றது!

அங்கிருந்து சூ, இங்கு அனுப்பியிருப்பது என்ன? சிகப்புக் கொண்டையுள்ள கொக்குகளும், பொன் வர்ண மீன்களும் அனுப்பியிருக்கிறார்-அதன் அர்த்தம் என்ன?

"உமது பரத கண்டத்தில், புராண காலத்திலே, புலியும் பசுவும் ஒன்றாக தண்ணீர் குடித்தது என்று இப்போது பெருமை பேசிக்கொள்கிறீர்கள்; ஆனால் அந்த தத்துவம் உமது நாட்டில் கடைப் பிடிக்கப்படுவதில்லை-இதோ பாரும், நேரு பெருமகனாரே! எங்கள் நாட்டில் கொக்கும் மீனும் ஒன்றாகக் கூடி வாழ்கிற சமத்துவ நிலையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். முதலாளித்துவக்கொக்குகள், தொழிலாள மீன்களைக் கொத்திக் கொல்லாதபடி பாதுகாக்கிறோம்; இதோ இந்த ஜாடியில் நீந்தும் வர்ண மீன்களைப் போலவே அவர்களும் பத்திரமாக வளர்க்கப்படுகிறார்கள் — கொக்குகளை, எம் கொள்கைப்பக்கம் இழுத்து, அவைகளின் கொடிய பண்பை மாற்றுகிறோம்-இதோ அதன் அடையாளமாக சிகப்புக் கொண்டையுள்ள கொக்கு பாரீர்!—உமது நாட்டிலோ, கொக்குகளின் கொள்கைக்கு நீங்கள் போகிறீர்கள்"-என்று நேருவுக்கு ஜாடையாக இடித்துரைப்பது போலத்தான் சூ என்-லாய் அனுப்பிய பரிசுகள் நமக்குக் காட்சி தருகின்றன. நேருவோ, தன் நாடு பற்றிக் கவலைப்படுகிறவர் அல்ல!

கவலைப்படுகிறவராயிருந்தால், திரு. கொச்சி-தமிழர்களின் அவதி போக்க அவசர நடவடிக்கை எடுத்திருக்க மாட்டாரா? பட்டம் தாணுவின் அடக்கு முறைக் கொட்டத்தை நிறுத்தியிருக்க மாட்டாரா? இலங்கை வாழ் தமிழர்களின் இன்னல் நீக்க உருவான திட்டங்கள் வகுத்திருக்க மாட்டாரா?

ஆட்சியில் உள்ள ஆயிரெத்தெட்டு அவலக்ஷணங்களையும் நீக்குவது அவசியம் எனக் கருதியிருக்கமாட்டாரா?

நிர்வாக யந்திரத்தின் பல்சக்கரங்கள் எவ்வளவு பயங்கரமாக பழுதுபட்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்திருக்கமாட்டாரா?

தென்னகத்தில்குமுறியெழும் கொந்தளிப்பு சக்தியை மதித்திருக்க மாட்டாரா?

பாகிஸ்தான் மிரளவும்--பக்கத்து நாடுகள் தன் பிரலாபம் உணரவும்--உயர நின்று கை உயர்த்த வேண்டுமென்று மட்டுமே நேரு விரும்புகிறார்.

அதனால் தான்-அடக்குமுறைகளை அடக்கி அதன் மேல்நின்று அகிலத்தின் கண்ணுக்குத் தெரியும் அளவுக்கு உயரமாகி விட்டோமா என்று பார்க்கிறார்—உயரம் போதவில்லையென உணர்ந்து, கல்லக்குடி தூத்துக்குடிகளிலே பிணத்தைக் குவிக்கிறார்—இரண்டு பிணத்தின் மீது நின்றால், உயரம் போதாதென்று நாலு பிணப்-ஆறு பிணம்-ஏழு பிணம் என்று அடுக்கி, அதன் மீது நின்று-என் உயரம் பாரீர் எனக் கூவுகிறார்—வெளிநாடுகளுக்கோ, நேருவின் உயரம் தெரிகிறது!

ஆனால் அந்த உயரத்தைப் பெற நேரு அவர்கள் எதன் மீது நின்று கொண்டு எக்குகிறார் என்ற ரகசியம் புரியவில்லை அயலவருக்கு! ஆனால் இந்த ரகசியம் அதிக நாளைக்கு புரியாமலே புதைந்து போய் விடாது!

பிறைவானம்...

9-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

வந்தான். இப்போது அவன் கையில் பறவைகளைக் கொல்லும் துப்பாக்கி இருந்தது. ஆமாம்; காக்கைகளை விரட்ட—அவை தரும் தொல்லையை ஒழிக்க சரியான வழி கண்டு பிடித்துவிட்டான், கிழவன்.

காக்கைகள் துப்பாக்கியைக் கவனிக்கவில்லை; அவை காரியத்திலேயே கண்ணுயிருந்தன. கிழவன் துப்பாக்கியைத் தயார் செய்து கொண்டான். குறி வைத்தான், ஆனால், பாவம்! அந்தக் காக்கைகளின் கூட்டத்திலேதான் அவனது உயிருக்கு உயிரான கிளியும் சேர்ந்திருப்பதை அவன் உணரவில்லை; அவனது பார்வை குறைந்த கண்கள் அதைக் கவனிக்கவுமில்லை.

டுமீல்...

கிழவன் சுட்டான். குண்டு பறந்தது காக்கைகளின் கூட்டத்தை நோக்கி. மறுகணம் "கா கா; கா கா" என்ற ஒரே சப்தம். காக்கைகள் திசைக்கு திசை தப்பி ஓடின. ஆனால் ... அந்தச் சப்தங்களுக்கு மத்தியில் "கீ கீ" என்ற ஒரு பெரிய சப்தமும் எழும்பியது.

கிழவன் திடுக்கிட்டான். என்ன சப்தம் அது? கிளியின் குரல் போலல்லவா இருக்கிறது? கிழவன் துப்பாக்கியை வீசி எறிந்தான். தோட்டத்தில் புகுந்தான். சப்தம் வந்த திசையை நோக்கி ஓட்டமாக ஓடினான்.

கிளியின் சப்தம் ஓயவில்லை. அதற்குள் அந்த இடத்தை அடைந்து விட்டான் கிழவன். கீழே பார்த்தான். மறுகணம் "ஐயோ" என்று அலறி விட்டான். ஏன் தெரியுமா? சப்தமிட்டது கிழவனின் சொந்தக் கிளிதான்! அதுவும், பயங்கரமான நிலையில், ரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்து துடித்துக் கொண்டிருந்தது அங்கே! கிழவன் கீழே உட்கார்ந்தான். கிளியை எடுத்தான். அவனுக்கு ஒரே நடுக்கம்; படபடப்பு!

கிளியின் வயிற்றிலே துப்பாக்கிக் குண்டு பாய்ந்திருந்தது. கிழவனின் கண்களில் நீர் ததும்பியது. கிளி கத்திக் கொண்டேயிருந்தது. சப்தம் வர வரக் குறைந்தது; கிழவனின் முகத்தை ஒரு முறை பார்த்தது; துள்ளி எழும்பியது; இறக்கைகளை 'பட பட' வென்று அடித்துக் கொண்டது; மறுகணம் அதன் சப்தம் அடங்கியது; இறக்கைகள் ஓய்ந்தன; தலை சாய்ந்தது; ஆமாம்; அது பிணமானது!

கிழவன் "ஐயோ!" என்று அலறினான்—அழுதான். என்ன பலன்? 'கெட்ட சகவாசம்' என்று முணமுணுத்தது, அவன் வாய்! கிளியின் உயிரில்லாத உடலை எடுத்துக் கொண்டன அவன் கைகள்! தள்ளாடித் தடுமாறி நடந்தன அவன் கால்கள்!

★ ★ ★

பார்த்தீர்களா, கெட்ட சகவாசத்தால் அந்தக் கிழவனின் ஆசைக் கிளிக்கு ஏற்பட்ட கதியை! அந்தக் கிளியின் கதை நமக்கெல்லாம் ஒரு நல்ல பாடம்! ஆகவே, நாம் நல்லோரோடு பழக வேண்டும்; நன்கு கற்றோரோடு வாழ வேண்டும். புரிகிறதா?

—சொர்ணம்

இது உண்மையா?

கோட்டையூர் அழகப்ப செட்டியார் (பார்-அட்-லா) வெளி நாட்டில் தயாராகும் ஒரு மருந்துக்கு இந்தியா முழுதுக்கும்விற்பனைஉரிமை எடுத்ததாகவும், அதற்கு டில்லி பீடம் முதலில் இணங்கியதாகவும், அதன் பின் வட நாட்டு பணமுதலைகள் பலரின் தலையீட்டால் அந்த உரிமை தர மறுக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் அரசியல் வட்டாரத்தில் பேசிக் கொள்ளப்படுகிறதே அது உண்மையா?

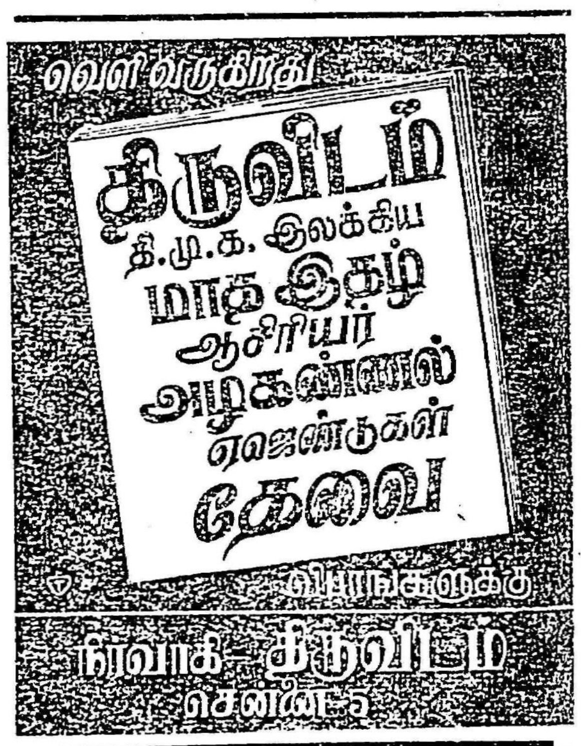

நவ. 21-ந் தேதி வெளி வருகிறது!

சிறந்த முறையில் புதிய உருவில்

கலாநிதி

சினிமா, நாடகம், நாட்டியம், சங்கீதம், ரேடியோ, ஆகிய கலைத்துறை செய்திகள், விமர்சனங்கள், சித்திரங்கள் நிரம்பிய வார இதழ்.

விலை 2 அணு : : வருட சந்தா ரூ. 6.

ஏஜென்சி வேண்டுவோர் முன் பணத்துடன் விண்ணப்பிக்கவும்

77, ஜெனரல் பாட்டர்ஸ் ரோடு, சென்னை-2.

பொதுவாழ்வு

மனோரஞ்சிதம்

அவர் போர்வீரர்—ஆம் வீர மணம் பரப்பும் மல்லிகைப் பூ! சட்ட மேதை, வாதம் அவருக்கு சர்வ சாதாரணம்—மறுப்பாரில்லை-கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் ரோஜா மலரே தான் அவர்! அவர் ஓர் சுவை மிக்க இலக்கியப் பேச்சாளர்—அப்படியானால் காட்டு முல்லை தான் அந்த காவியக் காவலன். ராஜ தந்திரியும்கூட — அவரை மனோரஞ்சித மலரென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நாசிக்கு நேர் வைத்து நெஞ்சில்நினைத்த மலரின் நறுமணத்தைத்தருவது அந்த மனோரஞ்சிதம் தானே! தீராதிதீரன்-தென்னாப்பிரிக்காவின் வழி காட்டி—தளபதி ஸ்மட்ஸ் மனோரஞ்சித மலர் தான்.

★ ★ ★

வேற்றாரின்வியர்வையிலேயே நீந்திப் பழகிய வெள்ளையர் ஆதிக்கத்தை வீழ்த்திக் காட்டி தென்னாப்பிரிக்கா எழுச்சி பெற. 'எங்கே களம்?' என்று ஆவேசக் குரல் எழுப்பி விடுதலை முரசு தட்டிவிட்டது. போக போக்கியத்தில் புரண்டவர்கள்கூட போரிலே பங்கேற்றுவிட்டார்கள். போயர்களின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் வாழ்வுப் போராட்டமாக அமைந்துவிட்டது அந்த யுத்தம். ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் அப்போது இளமை ஒளிவிடும் பருவத்தினர்; சட்டம் படித்து பட்டம் பெற்று, நீதிக்கும் சட்டத்திற்கும் எத்துணை தொடர்பிருக்கிறது என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்த காலம்-வழக்கின் வெற்றிக்கு சட்ட நுணுக்கமே காரணமா? வழக்கறிஞரின் வாதத்திறமையா, அல்லது சத்தியத்தின் எதிரொலியா என்று தீராத சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார் ஸ்மட்ஸ். ஆனால் அவர் அதிலே முடிவு காணவில்லை—காரணம் யுத்த நிலை இறுதிக் கட்டத்திற்கு வந்து விட்டது. லார்டு கிச்சனர் போயர்களை சாருக்ப் பிழிந்து பரங்கியரின் வாழ்வுக்கு நீராகப் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தார். நேட்டாலும் கேப் காலனியும் நொறுதுளியாயின. டிரான்ஸ் வாலில் போயர் சர்க்கார் சின்னா பின்னமாக சிதறடிக்கப்பட்டது. போயர் தலைவர் குருகர் போன இடம் தெரியவில்லை. போயர் தலை நகரில் வெள்ளையர் கொடி ஆரோகணித்துப் பறந்தது. இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் தான் ஸ்மட்ஸ் களம்புகுந்தார், 28 வயது இளைஞன் 250 வீரர்களுக்கு தலைவனாகி ஓருவாலிபப் படையை தயாராக்கினார்,

ஸ்மட்சின் போர் முறைசளே தனி ரகம். யுத்தத்தில்அறநெறி மார்க்கம் கூடாதென்பதே அவரது தலையாய வாதம். ஆயுத மேந்துவது ஒரு நாட்டின் இறுதிக் கட்டம்; அப்போதும் அறநெறி கையாண்டால் அழிவுதான் நமக்குக் கிடைக்கும்; அறநெறி பார்த்துப் பார்த்துத் தானே போருக்கே வந்திருக்கிறோம் என்பதுதான் ஸ்மட்ஸின் போராட்ட சித்தாந்தம். நாளடைவில், சிறு துரும்பாக மதிக்கப்பட்ட ஸ்மட்சின் சிறுபடை வெள்ளையர்களுக்கு பெரும் பிரச்சினையாகிவிட்டது. "டச்சுக் காலானிகள் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கு உடன்பட வேண்டியது இன்னும் சின்னாட்களுக்குத்தான், நிச்சயமாக அவைகளுக்கு பொறுப்பாட்சி வழங்கப்படும்" என்று ஆங்கிலேயர் வலிய வந்து உறுதி கூறும் அளவுக்கு ஸ்மட்சின் படை வலுப் பெற்று விட்டது. ஆனால் அந்த வெள்ளை பிரபுக்கள் தங்கள் சொல்லைக் காப்பாற்றி வைக்கவில்லை. அச்சம் நீக்கி, அயர்வு ஒழித்து அரசியல் ஆக்கமன்றங்களின் முன் ஸ்மட்சின் பின்னோடிகள் போராட்டம் நடத்திய பின்னர் தான் பொறுப்பாட்சி பெற முடிந்தது.

1906! தென்னாப்பிரிக்காவில் காந்தியாரின் சத்தியாகிரகம் தொடங்கி விட்டது. இந்தியர் அனைவரும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு மூன்று பவுன் வரி செலுத்தவேண்டுமென்றும் இந்திய மணங்கள் செல்லுபடியாகாது என்றும் அடக்குமுறைச் சட்டங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்டன. இதை எதிர்த்து காந்தியார் எட்டாண்டுகள் அறப்போர் நடத்தினார். இதற்கு செவி சாய்க்க மறுத்த தென்னாப்பிரிக்க மூலவர்களில் ஸ்மட்ஸ் கூட ஒருவர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

"மூன்று பவுன் வரியை ரத்து செய்து விடுங்கள். நான் எனது சத்தியாகிரகத்தை நிறுத்தி விடுகிறேன்" என்ற செய்தியை ஒரு முறை காந்தியார் தளபதி ஸ்மட்சுக்கு அனுப்பிவைத்தார். அந்த நேரத்தில் அதிகார வர்க்கத்தின் 'புது மாப்பிள்ளை'யாக இருந்த ஸ்மட்ஸ்,காந்தியாருக்கு அலட்சியமாக பதில் சொல்லி விட்டார். ஆனால் அதே ஸ்மட்ஸ பின்னால் 'காந்தி ஸ்மட்ஸ்' ஒப்பந்தத்திற்கு இணங்கியது தனது கடந்த கால நிலையை எண்ணிப் பார்த்ததின் விளைவுதான் என்று வெள்ளையுள்ளம் படைத்த அரசியல் வாதிகள் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் செய்தார்கள்.

★ ★ ★

வேறு எந்த நாட்டுக் காரனிடமும் காணமுடியாத ஒரு தனி மனோபாவம் வெள்ளையர்களிடம் குடி கொண்டிருந்தது. பகைவன் மேலோங்கி விட்டால் வெற்றி கரமாக வாபஸ் பெற்று எதிர்நாட்டுத் தலைவனுக்கு விருந்து வைக்கத்தவற மாட்டார்கள். ஸ்மட்சின் அட்ட காசத்தை படுசூரணமாக்கப்பாடுபட்டவர்கள்பரங்கியக் கோமான்கள்தான் ஆனால் அவர்களேதான் ஸ்மட்சை வருந்தியழைத்தார்கள் பல முறை. 1917ல் இங்கிலாந்து நகரில் ஏகாதிபத்திய யுத்த மந்திரிசபை கூடியது. ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ், அந்த நேரத்தில் பிரதம மந்திரியாக இருந்த லாய்ட்ஜார்ஜின் அழைப்பின் பேரில் மந்திரிசபைக்குப் போயிருந்தார். ஸ்மட்ஸ் எதிர்பார்க்கவேயில்லை, தனக்கு ஒரு யுத்த மந்திரி பதவி கிடைக்குமென்று. ஆமாம், உலகியலை மீறி, சட்ட வரம்பைப் புறக்கணித்துலாய்ட் ஜார்ஜ் ஸ்மட்ஸை பிரிட்டிஷ் யுத்த மந்திரிகளில் ஒருவராக்கிவிட்டார். ஸ்மட்ஸ் எப்படி மந்திரியாகலாம் என்று எண் திசையிலிருந்தும் எதிர்ப்புக்குரல் ஒலித்தது. 'ஸ்மட்ஸ் கௌரவ மந்திரி—அவருக்கு சம்பளமில்லை' என்று லாய்ட் ஜார்ஜ் அஞ்சாது பதிலிறுத்தார். அன்றுஸ்மட்ஸ் பிரிட்டிஷ் யுத்த மந்திரியாகியிராவிட்டால் வைரிகளின் விமானத்தாக்குதலுக்கு பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யமே இரையாகியிருக்கும். தென்னாப்பிரிக்கா மக்களுக்கே ஸ்மட்ஸ் பொறுப்பானவராக இருந்தாலும், அவர் ஆங்கிலச் சீமைக்குச் செய்திருக்கிற பணி சாமான்யமானவைகளல்ல.

ஸ்மட்ஸ் இங்கிலாந்திலிருந்து தாய்நாடு திரும்பி இரண்டு கிழமைக்குள், போராட்ட காலத்தில் ஸ்மட்சுக்கு உற்ற துணையாக இருந்த போதா இறந்து போகவே, ஸ்மட்ஸே தென்னாப்பிரிக்காவின் பிரதமரானார். 1924 வரை ஸ்மட்ஸ் பிரதமராக இருந்தார். ஆனால் அந்த வருஷத் தேர்தலில் ஹெர்ட்சாக் கட்சியினரால் தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டு தன் பதவியை ராஜிநாமா செய்தார். 1933-ல் ஹெர்ட்சாக் கட்சியின்கீழ் கூட்டு மந்திரி சபையில் இடம் பெற்று நாட்டுக்குழைத்தார். ஹெர்ட்சாக்கை பல்முறை எளிதில் தோற்கடிக்கும்படியான சூழ்நிலைகள் இருந்தும் அவர் தேர்தலில் நிற்க மறுத்துவிட்டார். ஆனால் ஹிட்லர் போர் தொடுத்ததும் தென்னாப்பிரிக்கா யார் பக்கம் என்ற பிரச்சினை அரும்பி விட்டது, ஹெர்ட்சாக் நடுநிலைமையே நமது குறிக்கோள் என்றார். இல்லை. வெள்ளையர் பக்கமே நாமிருக்க வேண்டுமென்றார் ஸ்மட்ஸ், இறுதியில் ஸ்மட்ஸ் கட்சிவென்றது. மீண்டும் ஸ்மட்ஸ் தென்னாப்பிரிக்கா பிரதமானார்.

ஜெனரல் ஸ்மட்ஸ் அவருடைய பொது வாழ்வில் எதிர் நீச்சல் போட்டு சாதித்த சாதனைகள்தான் அதிகம்என்று சொன்னால் அதில் அணுவளவும் தவறில்லை. அவர் செய்த காரியங்கள் நன்மைதரக் கூடியவைகளா அல்லனவா என்பது ஆராய்ச்சிக் குறியவைகளாக இருந்தாலும், ஸ்மட்ஸ் தனக்கென்று ஒரு லட்சியமுண்டு, கொள்கையுண்டு என்பதை உலகுக்கு நன்கு விளக்காமலில்லை.

ஆனால் அந்த மனோரஞ்சித மலர் காம்பு கருகி உதிரும் தருவாயில் நிறவெறி கலந்த துர்நாற்றம் வீசத்தலைப்பட்டு விட்டது. ஆதிக்க மோகங் கொண்டோருக்கு இந்த 'மலர்' ஒரு படிப்பினை.

★

பிரிவினை முழக்கம்

●

மதுரை தியாகராசர் கல்லூரி இளங்கோ மன்றத்தில் 'நாட்டு பிரிவினை தீமையே தரும்' என்றதலைப்பில்விவாதம் 22-10-54 அன்று நடந்தது. ஆர். சுப்பையா, பாதமுத்து ஆகியோர் தலைப்பை ஆதரித்துப் பேசினர். பிரிவினை நன்மை பயக்கும் என்ற நிலையில் திரு. ஹாஜா முகையதீன், எஸ். ஆர். காளியப்பன் ஆகியோர் பேசினர்.

முடிவில் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டதில், பிரிவினை வேண்டாம் என்று 14 மாணவர்களே ஓட்டளித்தனர். கூட்டத்தில் கூடியிருந்த இருநூறுக்கு மேற்பட்டமாணவர்கள் பிரிவினை வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவாக கையொலி செய்தனர்.

கடைசிப்பக்கம்

★ முரசொலி ★

● இது ஒரு அரசியல் மேடை !
● இது ஒரு சமுதாய அரங்கம் !
● இது ஒரு இலக்கியப் பூஞ்சோலை !

என்றெல்லாம்

புகழப்படும் முரசொலியின் பொங்கல் மலருக்கு இப்போதே உங்களூர் விற்பனையாளரிடம் பதிவு செய்து கொள்ளுங்கள்.

ந. கிருஷ்ணமூர்த்தி-சென்னை.

(?) கட்டபொம்மன் ஆட்சியின் போது ஆரியர்கள் இங்கு இருந்தார்களா?

மூவேந்தர் ஆட்சியின் போதே அவர்கள் வந்து விட்டார்கள் தோழரே !

கந்தனூர் வாசக சாலை—பெங்களூர்.3.

(?) சாதியை ஒழிக்க தி.மு.க.வில் என்னதிட்டம் இருக்கிறது?

எத்தனையோ திட்டங்கள் இருக்கின்றன; அவைகளில் ஒன்றுதான்—நந்தனை நெருப்பில் தள்ளிய ஆரிய ஒழிப்புத் திட்டம்.

இரா. சு. வீரணன்-பரவை.

(?) தமிழனாக இருந்துகொண்டு, தன்மானமிழந்து, தமிழ்த் தாய்க்கே இடையூறு விளைவிக்கும் நபர்களை என்ன செய்வது?

நீங்கள் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம் — உலகத்தின் குப்பைத் தொட்டியிலே தானாகப் போய் விழுந்து விடுவார்கள்.

கு. வீரணன், மேலூர்.

(?) ஆரிய-திராவிடவாதம் அர்த்த மற்றது; தனிப்பட்ட தூய ஆரியரோ, தூய திராவிடரோ யாருமில்லையென்று எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதியிருக்கிறாரே; அதுபற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

என்ன செய்வது—சிலர் தன்னைப் போலவே பிறரையும் எண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

முரசொலி அன்பன், மதுரை.

(?) "ராஜாஜி" என்றால் அர்த்தம் என்ன?

பச்சை ஆரியம் — பகிரங்கப் பதவிவேட்டை—பாசிசப் பித்து பழமை வெறி—இப்படிப் பல பொருள்கள் உண்டு அதற்கு !

சமரச பாண்டியன்-தூத்துக்குடி.

(?) தங்களை இழித்தும், பழித்தும் எழுதும் சில எதிர்க்கட்சி பத்திரிகைகளுக்கு பதில் எழுதுவதில்லையே ஏன்?

தெருவில் நடக்கும் போது பின்னால் குரைப்பவைகளைப் பற்றி கவலைப்படலாமா நண்பரே!

எம். எஸ். பழனி-கல்லிடைக்குறிச்சி

(?) "அன்னையும் பிதாவும் முன்னறிதெய்வம்"—"ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று" என ஆரம்பப் பள்ளியிலே படித்த பாடத்தை சிலர், பி. ஏ, எம். ஏ, பட்டம் பெற்றவுடன் மறந்து விடுவது ஏன்?

பட்டதாரி ஆகிவிட்டோம் என்ற தலைக் கனத்தால் சிலர் முதல் அறிவுரையை மறந்து விடுகிறார்கள். பட்டம் பெறுவதோடு, பகுத்தறிவும் பெறுவதால் சிலர் இரண்டாவது "அறிவுரை"யை தேவையில்லையென ஒதுக்கி விடுகிறார்கள்.

கு. இராசன். குமாரபாளையம்.

(?) ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில் வற்றாத நீர் ஊற்று எது?

கண்ணீர்தான் !

தம்பி

★

தம்பி அலுவலகம் சொந்தக் கட்டிடத்திற்கு மாற்றப் படுவதால் 20-11-54 இதழ் வெளிவராது. 27-11-54 இதழ் 12 பக்கங்களுடன் 3 அணா விலையில் வரும்.

— நிர்வாகி

சி. பி. சிற்றரசு

★

தோழர் சிற்றரசு ஒரு திங்கள் ஓய்வு பெற வேண்டுமென டாக்டர்கள் பணித்திருக்கின்றார்கள். இந்த நிலையில் அவரால் எதையும் எழுத முடியவில்லை. ஆகவே அவர் பெங்களூர் மருத்துவ மனையிலிருந்து ஊர் திரும்பும் வரை தீச்சுடர் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என தீச்சுடர் நிர்வாகி அறிவிக்கிறார்.

வேலூரில் அண்ணா படத்திறப்பு விழா

★

7-10-54 மாலை 6-மணிக்கு வேலூர் கோட்டை வெளி மைதானத்தில் வேலப்பாடி தி மு. க. சார்பில் திராவிடன் பதிப்பகம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் தலைமையில் ஓர் மாபெரும் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. ஐம்பதாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மக்களிடையே தென்னாட்டுத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் படத்தை தோழர் மு. கருணாநிதி திறந்து வைத்து சொற்பொழிவாற்றினார். தோழர்கள் போளூர் சுப்ரமணியம், கவிஞர்—சுரதா, முல்லை-சத்தி, தென்னரசு ஆகியோர் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றினார்கள்.

குறிப்பு:— அண்ணா படம் அன்பளிப்பு-மெட்ராஸ் போட்டோ ஹவுஸ்-வேலூர்.

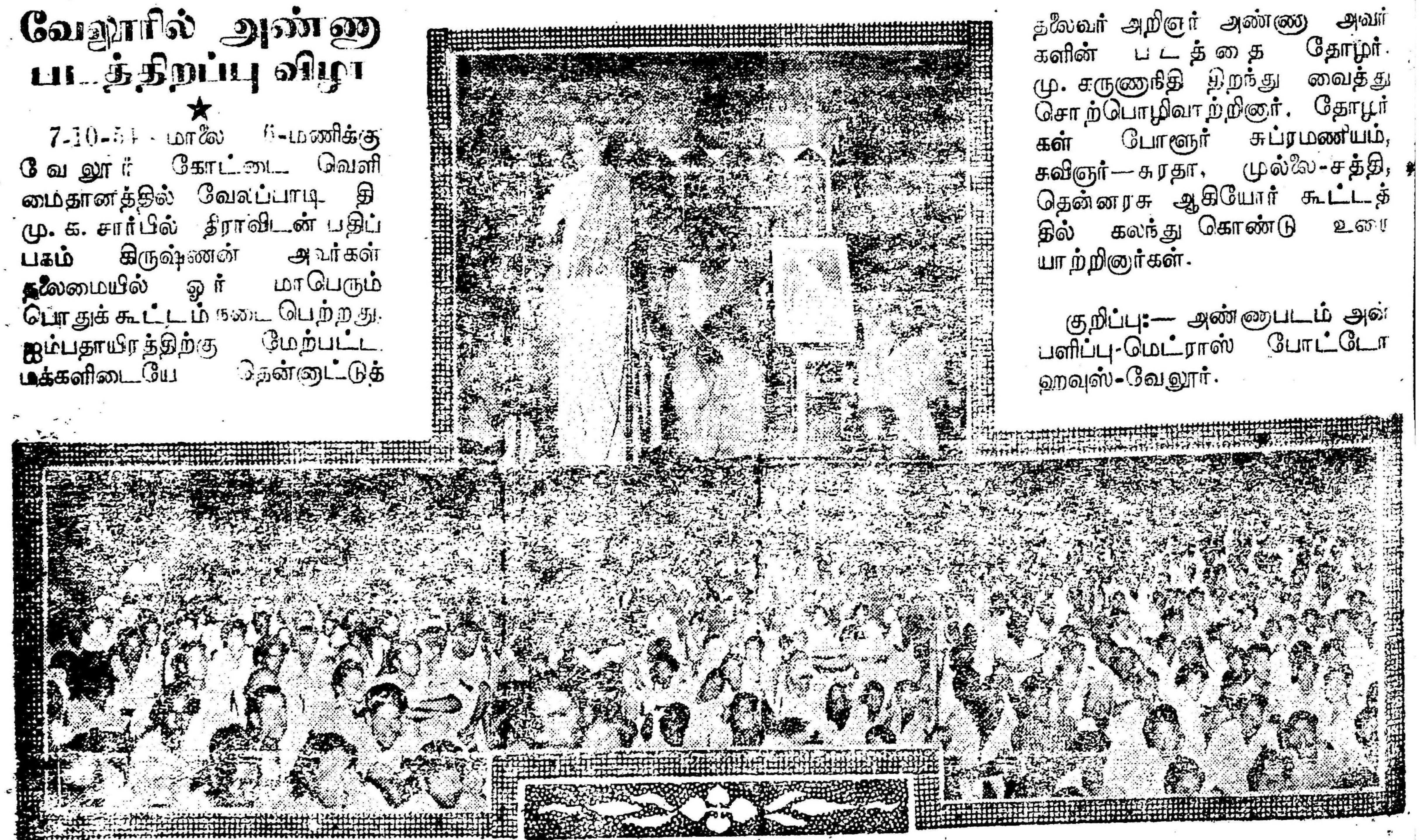

அலை கடலிடையே அரசாங்க ஒற்றர் — ஆயிரக் கணக்கில் தாய்மார்கள். போட்டோ-மெட்ராஸ் போட்டோ ஹவுஸ்-வேலூர்

மு. கருணாநிதியால் 'முரசொலி' அச்சகத்தில் அச்சிடப்படுகிறது.
அலுவலகம்: 62, எஸ். பி. சன்னதி தெரு, ராயப்பேட்டை, சென்னை—14.